

Državna pogodba je celota

Dne 15. maja 1955 so štiri velesile, in sicer Združene države Amerike, Velika Britanija, Sovjetska zveza in Francija skupno pristale na besedilo avstrijske državne pogodbe, ki je bila podpisana tega dne na Dunaju. Avstrijska vlada je pogodbo pravtako podpisala in temu podpisu so se tekem časa še pridružile druge države, med njimi Jugoslavija, ki je s svojim podpisom zajamčila tudi avstrijsko državno mejo, o kateri je kancler Kreisky dejal, da ni bil nikdar tako sigurna kot je danes.

Ta pogodba vsebuje v svojih 35 členih jasne predpise za avstrijsko vlado, ki so vsi obvezni. Ni samo obvezen tisti del, ki je Avstriji naložil velike obveznosti do Sovjetske zveze, ki jih je Avstrija dosledno izpolnila. Te mednarodne obveznosti Avstrije ne moremo primerjati s svečano obljubo, katero je dal koroški deželni zbor 28. septembra 1920, da bodo Slovenci v Avstriji deležni polne enakopravnosti na kulturnem, političnem in gospodarskem področju. Ta obljuba je bila navadna plebiscitna propaganda, katere niti koroška dežela niti država Avstrija ni smatrala po 10. oktobru 1920 za obvezno, marveč jo je celo zamožčala, dokler se ni prejšnji deželni glavar leta 1972 spomnil v svoji osebni obrambi te dane obljube.

Na osnovi besedila državne pogodbe sta pristojni osrednji organizaciji 11. oktobra 1955 predložili zvezni vladi svoja gledanja in misli ter zahteve, ki izvirajo iz besedila avstrijske državne pogodbe. S tem dejanjem sta obe organizaciji dokazali, da se zavedata, da je ključ za ureditev odprtih vprašanj pri dunajski vladi, torej pri avstrijski vladi, ki je s svojim podpisom prevzela obveznosti. Nešteto je bilo raznih vlog na zvezno in deželno vlado v zadevah, ki so bile nakazane v besedilu državne pogodbe. Zastopstvo obeh osrednjih organizacij se je oglašalo pri predstavnikih zvezne vlade v letih koalicije ÖVP in SPÖ, ki je imela v parlamentu zadostno večino, da bi lahko izvedla vse obveznosti do koroških Slovencev, ki izvirajo iz državne pogodbe. Bili smo pri kanclerju Raabu, bili pri vicekanclerju Schärfu, pri kanclerju Figlu in Gorbachu, bili pri zunanjem ministru Kreiskyju in tudi pri kanclerju Klausu, ko je ÖVP sama vodila, vedno je bilo isto izmikavanje.

Od leta 1970 imamo zopet enobarvno vlado, in sicer SPÖ, ki ima do sedaj v Avstriji celo absolutno večino.

Že leta 1970 se je spet pokazala ob prošlavi 10. oktobra dejanska koroška realnost. Slovencev sploh niso več poznali.

Oglasila se je slovenska mladina in objavili so se prvi dvojezični napisi, ki bi jih morala avstrijska vlada po tekstu državne pogodbe namestiti v okrajih s slovenskim in jezikovno mešanim prebivalstvom. Deželni glavar Sima je do neke mere reagiral. Njegovi sodelavci so si izbrali za rešitev te obveznosti ljudsko štetje iz leta 1961 in tudi tukaj izbirali kraje zelo samovoljno. S Slovenci Sima ni iskal v tej zadevi nobenih razgovorov, menda pa se je o tej zadevi razgovarjal s tedanjim vodstvom Heimatdiensta in menda dobil tudi pristanek. Heimatdienst je vodstvo spremenil in tako je za glavarja Simo nastal nov položaj. Kreisky se je držal poročil deželnega glavarja in spravil pomanjkljivi zakon o dvojezičnih napisih 6. julija 1972 v parlament, ki je zakon tudi sprejel z glasovi Socialistične stranke. Slovenci s tem načrtom nismo soglašali, da postavijo dvojezične table po izbiri ljudskega štetja leta 1961, ko je bila državna

pogodba podpisana 15. maja 1955 in govori o okrajih s slovenskim in jezikovno mešanim prebivalstvom.

Sledili so dogodki oktobra 1972, tako imenovani „Tafelsturm“ in dejansko se je pokazala slika, ki je postala vidna že oktobra 1970. Slovence zbrisati s koroške zemlje. Tam, kjer so naši predniki živeli nad 1300 let in nosili skupno z nemškimi sodeželani vse obveznosti, tam jih ne bi smelo več biti.

Preživeli smo turške pohode, preživeli smo Francoze, preživeli smo Hitlerjevo dobo in sedaj nas je hotel tako imenovani demokratski režim zbrisati. Kje na svetu je narod, ki se takemu početju ne bi uprl?

Ker nam Avstrija, ki je po državni pogodbi dolžna, da nam zajamči vse pravice, tega ni bila zmožna ali ni hotela, smo se obrnili v smislu člena 35 državne pogodbe na podpisnice te pogodbe, in to je bila Jugoslavija, kjer živi naš matični narod.

Sedaj nam ta korak očitajo in nam svetujejo, naj iščemo svojo pravico na Dunaju ali pa za okroglo mizo na Koroškem. Devetnajst let smo hodili na Dunaj in h koroški deželni vladi, sedaj pa smo zopet tam, kjer dežela vali vse obveznosti na državno vlado, kakor je pred leti kancler Figl zapisal, da je reševanje tega vprašanja zadeva

koroške dežele in je na isti papir pripisal deželni glavar Wedenig, to je zadeva državne ali zvezne vlade.

Dne 28. oktobra 1950 je državni prezident Renner sprejel zastopnike Narodnega sveta koroških Slovencev, ki so imeli priliko, da v daljšem razgovoru obrazložijo prezidentu položaj koroških Slovencev. Resnost položaja je pri gospodu predsedniku našla polno razumevanje in on se je zavzel za to tudi pri kanclerju Figlu in pri dež. glavarju Wedenigu v tem pravcu. Rennerjeve besede na smrtni postelji so donele nekam preroško: „Varujte Avstrijo, rešite manjšinsko vprašanje“.

Prav gotovo je zadolžen večinski narod in to mednarodno, da štiti slovensko narodno skupnost. Dokler pa so vse avstrijske stranke mnenja, da je treba zadevo reševati z odlašanjem in sedaj smo tako daleč, saj je sedanji deželni glavar Wagner nedavno dejal, da bo zadeva še za dalj časa nerešena. Iz tega zadržanja sledi tudi naše gledanje na ves problem. Če se na volitvah porazgubimo po raznih strankah, nas ni in je zadeva rešena, mi se moramo sami postaviti na svoje noge, moramo v sebe zaupati in s tem bomo tudi večinski narod prisilili k reševanju.

Praznik šole v Št. Petru

Pred štirinajstimi dnevi smo poročali o sklepih prireditvi gospodinjske šole v Št. Rupertu.

Pri svojem obisku v Št. Petru pa smo imeli priliko, videti uspehe dela šolskih sester v gospodinjski šoli ter v politehničnem letniku.

Razstava ročnih del je bila tokrat izredno pestra in obširna, na vseh področjih so dekleta pokazala uspehe dela v šoli in tem izdelkom se je pridružila tudi kuhinjska umetnost. Tudi tam so številni gostje z zanimanjem občudovali rezultate tovrstnih izdelkov.

Že v soboto, 25. maja, so dekleta domačine povabila na kulturno prireditev v polno šolsko dvorano. Petje je tudi v tem šolskem letu vodil prof. Jože Ropitz. Urbano petje je prikazal šopek narodnih pesmi. V narodnem plesu so dekleta pokazala dosti spretnosti in tudi v igri „Martina pot do sreče“ je bilo doživeto prikazan socialni problem pastorka pod krutostjo mačehe.

Besede za praznik je spregovoril prof. dr. Reginald Vospornik, ki je med drugim dejal:

Vigredni majniški dnevi z novim življenjem v naravi dajejo vsako leto zeleno kuliso veselumu praznovanju v šentpeterskem kloštru. Ta praznik se je udomačil v našem koroškem prosvetno-kulturnem življenju kot družinski praznik, kajti velika družina šolskih sester, deklet-gojenk in otrok v tem starem in tradicionalnem slovenskem zavodu na Koroškem želi danes spet pokazati svoje možnosti in zmožnosti. Na drugih javnih ustanovah se je uveljavil enkrat na leto dan odprtih vrat, pri šolskih sestrah v Šentpetru, kjer smo danes v gosteh, pa ta vrata nikdar niso bila zaprta. Prav na stečaj pa jih odpirajo sestre danes in jutri.

Moje najstarejše srečanje s šolo sega v čas, ko šole osebno niti poznal nisem. Spoznal sem jo iz pripovedovanja mame, ki je tu obiskovala Ražunovo slovensko narodno šolo. Žarišče kulturnega udejstvovanja je

že tedaj — pred prvo svetovno vojno — bila šola v Št. Petru. Potem sem se srečeval s šolo na vsakoletnih zaključnih prireditvah — ostal je spomin na ubrano in negovano domačnost, ki ohranja okus po domačem kruhu, lepi pesmi in cvetlicah. Ne bi mogli si več odmisli iz naše kulture te postaje spomladanske razigranosti in hkrati zamišljenosti.

Ampak šele tedaj, ko sem pred dvema letoma prvič poslal svoja dva otroka v otroški vrtec v Št. Peter, sem mogel bliže spoznati vse breme, ki si ga nalagajo sestre-urnarice vsakodnevno s skrbjo za naše najmlajše. Saj ni ta prireditev danes in tu edina šentpeterska prireditev v teku dolgega šolskega leta. Za Miklavža, za božič, za dan starih, za materinski dan, nas čaka vsako leto spored, ki ga pripravijo sestre z najmlajšimi. Z njimi, ob njih in zanje in s tem za vsa naša skupnost pa vršijo vzgojtelji-ce-sestre tudi neverjetno važno narodno-obrambno nalogo, saj stoji in pada naša bodočnost z mladino. Sam vem, koliko koristnih navdihov, koliko navdušenja, koliko srčne kulture prinašajo naši otroci vsak dan iz Št. Jakoba domov. Vse to je možno samo ob tih in nesebični požrtvovalnosti naših šolskih sester.

Še bliže pa sem imel priliko spoznati delo v tej hiši, ko sem bil naprošen v tem tekočem šolskem letu, da prevzamem na enoletni gospodinjski šoli dve uri nemščine. Mnogostranska in raznolika je dejavnost v tej ustanovi. Nova fasada hiše, ki nas je prijazno pozdravila ob vstopu danes, je samo zunanji dokaz, da sestre ne zanemarjajo ob vsem verskem in kulturno-prosvetnem udejstvovanju gospodarskih vidikov. Samo v sodobno urejenih prostorih je zagotovljen tudi tisti uspeh, ki si ga sestre želijo in ki si ga z njimi mi vsi želimo.

Tako naj bo današnja revija res prikaz možnosti in zmožnosti te na zdravih tradi-

(Nadaljevanje na strani 5)

TITO: ZA NAS VPRAŠANJA MEJ NI!

Narodne manjšine, mostovi med narodi!

V športni palači „Pionir“ v Beogradu je v ponedeljek jugoslovanski predsednik Tito odprl X. kongres ZKJ.

Po sprejemu dnevnega reda, izvolitvi kongresnih delovnih teles, je povzel besedo predsednik Tito, ki je najprej orisal splošni položaj v svetu, nato je prišel na razmere v Evropi. Tito je dejal:

Če kdo na primer misli, da je mogoče sprejeti načelo ozemeljske celovitosti in nedotakljivosti meja, hkrati pa nastopiti z ozemeljskimi zahtevami do svojega soseda, potem takšno obnašanje zanesljivo ne prispeva k urejanju razmer v Evropi.

V nasprotju z duhom in prakso dobrih sosedskih odnosov in dolgoletnega sodelovanja, v katerem so bili doseženi veliki rezultati, je italijanska vlada nedavno izpila odkrite ozemeljske zahteve nasproti Jugoslaviji. To pa je neposreden napad na suverenost in ozemeljsko nedotakljivost naše države. Vprašanje cone B ne prihaja več v poštev kot vprašanje. To je končano. Odločno zavračamo ozemeljske zahteve italijanske vlade, pa smo hkrati pripravljene nadaljevati in izboljševati odnose ter sodelovanje z Italijo na tistih načelih, na katerih so se že doslej zelo uspešno razvijali. Toda vsem mora biti jasno, da bodo naše meje, svoboda in neodvisnost Jugoslavije eriotno branili vsi naši narodi in narodnosti.

Jugoslavija je vselej pripisovala velik pomen prijateljskemu sodelovanju in dobrim odnosom z vsemi sosednjimi državami na načelih enakopravnosti, suverenosti, ozemeljske nedotakljivosti in nevmešavanja v notranje zadeve. Takšno sodelovanje je bilo obojestransko koristno. Prepričani smo, da je v skupnem interesu vseh držav in narodov tega območja, da na podlagi navedenih načel stalno prispevajo k takšnemu razvoju.

Zelo pomembna vloga pri tem pripada tudi narodnim manjšinam. Seveda pod pogojem, da so spoštovane njihove pravice, da negujejo in razvijajo svojo narodno identiteto, jezik, kulturo in običaje. To, da jih je zgodovinski razvoj odtrgal od njihove celote, nikakor ne bi smelo voditi k zanikanju njihove narodne in etnične pripadnosti, njihovega jezika in kulture, zlasti pa jih ne bi smel asimilirati narod, v čigar državni celoti so sedaj.

Vselej smo izhajali s stališča, da so narodne manjšine mostovi, ki naj zblizujejo narode, prispevajo k prijateljstvu in sodelovanju med državami njihove narodne pripadnosti in tistimi, ki so zdaj njihova domovina. Vselej smo izhajali iz priznanja pravice slehernemu narodu do njegove narodne identitete in do uveljavljanja njegove biti. S tem ko smo zagotavljali popolno enakopravnost in svoboden vsestranski razvoj slehernega našega naroda in narodnosti ter vzajemno bogatenje narodnih kultur, smo krepili enotnost naše države in bratstvo naših narodov in s tem prispevali tudi k našemu sodelovanju s sosednjimi državami. Zato ne gre drugače, kakor da se zanimamo za življenje in položaj tudi delov jugoslovanskih narodov, ki kot narodne manjšine živijo v sosednjih državah, da si prizadevamo, da jim bodo pripadale vse tiste pravice, ki jim grejo na podlagi ustanovne listine Združenih narodov in meddržavnih pogodb.

Politična miselnost

Bilo je na tem mestu že enkrat rečeno, da politika ni nič drugega kot javno odločanje, ki še kako zadeva vsakega od nas. Da nikakor ne smemo dopustiti, da bi naši ljudje ostali brez samostojne izbire, ampak je treba postaviti tudi lastno domačo listo, ki bo zastopala naše zadeve in potrebe in predstavljala naše ljudi.

Tako ne bodo drugi odločali za nas in nam obljubljali medene čase, ampak bomo mi sami s odločili v vseh življenjsko važnih vprašanjih, ki jih rešujejo javna uprava, dežela in občine.

Seveda pa politika-soodločanje ni tako preprosta stvar, kot bi se na prvi pogled zdelo. Treba se je spoznati na zakonske predpise, številna navodila, pravilno postavljati zahteve, da niso ne preveč ne premalo, ampak kratkomalo sprejemljive. In še vse številne zamotane stvari, ki jih ne rešujejo ne ena ne druga ideologija, ne filozofija ne poezija, ampak edino primerna strokovno-pravniška podlaga.

Zato se politično nastopanje opira na organizacijo, v kateri najde vsakdo svoje pravo mesto, bodisi prosvetar, bodisi gospodarstvenik ali kulturnik, kajti vse njihove naloge mora organizacija povezovati v skupno nastopanje, ki mu daje izraz v zahtevah in izjavah glasnika-predstavnik organizacije, v odnosu do javnosti in do drugih strank ter splošnih javnih zadev, do katerih organizacija zavzema svoja stališča.

Vse to pa zmora samo lastna domača organizacija, ne pa tuja, ki jo povrh vsega vodijo še nekeje daleč na zvezni centrali. Naša politična organizacija je tista, ki je zrasla tukaj med nami in še vedno raste neposredno izmed nas.

- Naša samostojna politična organizacija je skupnost, v kateri lahko sodelujemo vsi, v prvi vrsti mladina, ki ji pripada posebna vloga pri širjenju idej
- samostojnosti med naše ljudi, tudi med take, ki so se dolgo borili, a so končno podlegli malodušju, ko so jim zakotne sile prigovarjale, da nima smisla vztrajati. Toda vztrajati ima smisel, samo

- hoditi je treba s časom, osvajati nova spoznanja za uspešen nastop, ne pa ostajati ali obtičati v čitalniški romantiki. V tem je namreč vsa umetnost napredka in v nasprotnem primeru, neizogibnost zatona.

Naši delovni ljudje, delavci in kmetje, so temelj naše skupnosti in tudi politične organizacije. Brez njih ostaja vse skupaj samo navadno društvo. Naše izobraženstvo izhaja iz kmečkih in delavskih vrst, zato mu naj je prva naloga ostati v povezanosti z domačim kmečko-delavskim okoljem. Da ne postane nekaj nad njim, lahko tudi samo v svoji domišljiji ali pa ga bi hotelo odreševati na podlagi prijemov bolj ali manj posrečene tuje literature. To bi bil res neprebavljen študij, bolj sanjaštvo kot pa resničnost.

Kot običajno

- Na svetu je neka čudna zakonitost, nekateri pravijo, da edina: Vedno je kriv Jud. To je že tako.
- Če so iskali v preteklosti krivca kakršnegakoli zla, ga pač ni bilo težko najti. Takoj so ga našli v judovskem getu ali v judovski vasi. Že dejstvo samo, da je Jud sploh živel, je bilo dokaz, da je on vzrok vsega zla. Vsega zla, ki ga mora pretrpeti bodisi on sam ali ves njegov narod. Velika gibanja, ki jih nekateri še danes močno povišujejo v knjigah in javnosti, so se začela s strahotnimi preganjanji Judov (npr. križarski pohodi). Zgodovina je prenatrpana s takimi okrutnostmi, ogabnostmi.

Stari klasični antisemitizem je dobil vrednega naslednika.

Ker zaudarja namreč stari, klasični antisemitizem preveč po smradu Judov, ki so postali žrtev nacizma (približno šest milijonov), in ker ljudje pač tako radi začnejo kozlati ob smradu mrliča, je bilo treba najti

Da torej ne obtičimo v načitani romantiki in da zaradi življenjske nuje osvojimo nova spoznanja, nova življenjska okolja, gospodarske dejavnosti, znanstvene, umetniške in vse druge ravni sodobne moderne družbe, je nujno, da naše izobraženstvo vstopi v proces preoblikovanja naših pojmovanj in odigra v njem dejavno vlogo. In ta nova življenjska pota, primerna času, naj najdejo svoj izraz v našem političnem nastopu, ki bo tako odražal res vse življenjske potrebe naše skupnosti in njenega preoblikovanja v moderno družbo.

- To je tista misel, ki jo mora širiti vsak izmed nas. Ne zdihovanje za stariimi „dobrimi“ časi, kako da je bilo včasih lepo. Ali pa sanje o časih bratstva in blaženosti, ki da po nekakšni zakonitosti morajo priti. Prišlo bo tisto, kar si bomo sami priborili, ne prisnanjarili. V tem je vsa modrost!
- Zato nikake otožnosti in ne malodušja, ampak sodeluj, z besedo in dejanjem!

kaj novega, kaj bolj nedolžnega, civiliziranega. Ni bilo treba dolgo iskati. In glej, spet se je našlo to pri Judih samih. Našli so državo Izrael. Kriv je torej spet Jud. Kaj potrebuje lastno državo? Zakaj pa jo hoče imeti ravno tam spodaj v Palestini? Če hočejo živeti v miru, lahko živijo kjerkoli, samo ne v Izraelu. Naj se asimilirajo, naj se docela vključijo v druge narode. Naj zapustijo svoje vero, naj se odrečejo sebi. Zakaj pa hočejo biti vedno nekaj posebnega, nekaj izvoljenega? Sami so krivi, če jih drugi ne marajo. Zakaj pa hočejo biti bolj pametni in spretni kot drugi? Zakaj stalno rovarijo in tlačijo svet s svojim ogromnim kapitalom, ki ima tace vsepovsod tam, kjer se kujejo naklepi proti človeštvu. In Jud si seveda mane roke, reži se, poln zadovoljstva. Zopet je oškodoval drugega, znova je napolnil svoje žepce s tujim denarjem. Pa še, pa še.

Prejšnji teden so napadli palestinski teroristi šolo v izraelskem Ma'alotu. Dogodki so znani. Bilo je precej mrtvih — nedolžnih otrok. Vsi vemo tudi za povračilno akcijo Izraelcev. Zopet mrtvi, med njimi nedolžni, tudi otroci.

Pa odmev na vse to? Konec koncev — obsodba Izraela. Izrael je agresor, njegova politika je agresivna, govori se celo o stalni izraelski agresiji. Sovražstvo proti Izraelu se je naselilo najmočnejše v dveh najbolj nasprotnih političnih taborih. Pri skrajno desnih in skrajno levih. Skrajno desničarski izliv nemškega pisunstva „Deutsche National-Zeitung“ (DNZ, izhaja v Münchnu) se v hujskanju proti Izraelu in svojem proarabskem pisanju ne razlikuje pravzaprav nič od uradnega glasila vzhodnonemške SED „Neues Deutschland“ (ND, izhaja v vzhodnem Berlinu). Sicer pa, kdo bi se čudil, tu in tam sodelujejo ljudje, ki so se nabrali prvih časopisnih izkušenj v času tretjega rajha.

Lani, za časa oktobrske vojne, je zapisal neki ameriški časnikar, da imajo mrtvi tega spopada močan zadah po petroleju. Močan zadah po petroleju imajo tudi mrtvi vojske, ki jo bijejo kurdski pešmerge proti Iračanom. Svetovni tisk, predvsem tisti, ki se najbolj zaganja proti Izraelcem, skorajda zavestno molči o barbarskih pokolih iraških vojakov. Skoraj nič se ne poroča, da bombardirajo Iračani kurdska mesta, kurdske vasi — z napalmom. Pa saj Kurdistan ni tako močno oddaljen od Palestine. Kurdsko vprašanje ni prav nič manj pomembno kot palestinsko.

Namesto komentarja

Zakaj potrebujejo Indijci atomsko bombo?

— Za boj proti lakoti.

Kako?

Tu izbruhne lakota. — Atomsko bombo tja. Tam izbruhne lakota. — Atomsko bombo tja. Spet tam...

Čisto jasno je, da so agresorji v Iraku Arabci. To pa seveda ne more spadati v skrbno izdelano mnenjsko šablono. Arabec ne more biti agresor.

Dunajska „Kronen-Zeitung“ objavlja že nekaj časa serijo „Die Juden in Österreich“ (Viktor Reimann). Na kratko povedano: Ta serija zbuja vse skrite in prtajene antisemitizme v Avstriji. Čeprav Reimann ne piše sam pravih antisemitskih stvari, si jih vendar izposoja. Navaja zdaj tega, zdaj dru-

gega znanega sovražnika Judov. In tisti človek je pač dejal ali zapisal to, kar je treba Reimannu samo prevzeti. Številni bralci, javni in prtajeni antisemiti, pa berejo, pa vidijo, da imajo le prav. To je dejal ta in ta, in konec koncev je to serijo napisal Reimann, in ta tudi nekaj ve, je izkušen mož, in vse to objavlja časopis, ki je najbolj razširjen v Avstriji. In tako se dela mnenje, tako se ustvarja nov val antisemitizma.

Sicer v Avstriji ni več toliko Judov.

Hitlerija je očistila Avstrijo. A našli so vredno nadomestilo. Čuše. Sezonski, tuji delavci so prišli in bodo spet odšli. Vsaj ogromna večina. A druga skupina Čušev je bila že od nekdaj tu, in kot kaže, je ne bo kaj tako zmanjkalo. Nas koroške Slovence so že večkrat obsodili na smrt, imeli so že pripravljeno sedmino za nami (10. oktober 1970 naj bi to bil). A zmanjkati nas noče. In smo že spet tam. Na Koroškem so nemiri, na Koroškem divja neki čuden prastrah (Urangst — slaba vest). Koroška je bila že večkrat ogrožena. In kdo je vsega kriv? Slovenci. Obrneš kakor hočeš, krivi so Slovenci. Že sam naš obstoj, da sploh živimo, je tako izzivanje, da hujšega biti ne more. Mi smo živ dokaz, da našim nasprotnikom ni uspelo kljub številnim možnostim (oblastni aparat, šole, socialna odvisnost ipd.), da bi nas iztrebili. Da bi nam vzeli naše slovenstvo, naše slovanstvo. Naš ponos, našo izredno trdo življenjsko voljo. Ta živi dokaz lastnega poraza mora biti zanje iver, ki stalno bode. Ta slaba vest je mati njihovega prastrahu in še hujšega sovražstva do Slovencev. Javno tega seveda ne bodo rekli, vsaj ne tako jasno. A najdejo se druge možnosti. Ena so neprenehni napadi na Jugoslavijo in SR Slovenijo ter vse čudne kombinacije o naši južni sosedli.

Pa za konec: Zaden bomba človeka. Kdo je kriv? Človek, ker je bil ravno tam.

Jože Wakounig

KRATKE VESTI

TITO OBIŠČE ZAHODNO NEMČIJO

Na povabilo zahodnonemškega predsednika Gustava Heinemanna obišče predsednik Tito z ženo Jovanko prihodnji mesec Zvezno republiko Nemčijo.

GISCARD D'ESTAING ZA BOLJŠE ODNOS Z AMERIKO

Novi predsednik Francoske republike Giscard d'Estaing je o sebi dejal, da je liberelec in pristaš centra. Vsekakor je sposoben gospodarstvenik in državnik široke izobrazbe. Zavzema se za utrditev Evropske gospodarske skupnosti, vendar je hkrati pristaš sodelovanja z Združenimi državami Amerike.

EKSPLOZIJA PRVE ATOMSKE BOMBE V INDIJI

Pred dnevi je prišlo do podzemeljske eksplozije prve indijske atomske bombe. Indija se leta 1970 ni hotela pridružiti ameriško-sovjetskemu sporazumu o omejevanju atomskih eksplozij. Moč indijske bombe naj bi se sukala med 10.000 in 15.000 tonami TNT. (Američani so na Hirošimo med drugo svetovno vojno spustili bombo z zmogljivostjo 20.000 ton TNT). Bomba je eksplodirala približno 100 metrov pod zemljo. Indijci trdijo, da bodo atomsko orožje uporabili samo za obrambo.

ČEDALJE BOLJ NEMIRNA SEVERNA IRSKA

Angleški pooblaščen minister za Severno Irsko Merlyn Rees je razglasil izredno stanje. Ukrep je naperjen zlasti proti protestantski delavski organizaciji, ki je zagrozila s stavko tudi v vseh štirih elektrarnah. Že tako so posamezne stavke trajale več dni. Protestantski delavci so se ustrašili in napovedano stavko v elektrarnah preklicali, oziroma vsaj omejili. Dejali so, da so hoteli s stavko protestirati proti decembrskemu sporazumu, sklenjenim v Sunningdaleu blizu Londona. Predstavniki Velike Britanije, Severne Irske in neodvisne Irske republike so se tedaj načelno sporazumeli glede novega političnega ustroja in ustave, ki bi omogočila sodelovanje katoličanov.

Koroška stvarnost — v NAŠEM TEDNIKU

Potvarjanja dejstev Bolgarov o Jugoslaviji

- Bolgarska akademija znanosti je izdala preprosto, splošno poljudno-znanstveno enciklopedijo, Kakor piše v uvodu, je izdaja namenjena širokemu krogu bralcev za vsakdanjo rabo. Izdaja vsebuje več kot 21.000 razlag, skoraj 2440 fotografij, črtežev in ilustracij, desetine raznih zemljevidov, tabel ter veliko drugih prilog.

Številni prikazi, opisi in definicije se nanašajo tudi na Jugoslavijo, na njen družbenopolitični razvoj, na drugo svetovno vojno itd. Kot že običajno v takih izdajah, so tudi v tej na kratko predstavljene jugoslovanske republike s svojimi značilnostmi, znanimi kraji itd.

Toda te informacije so podane v takem duhu, posamezni dogodki so prikazani na tak način, temeljna jugoslovanska družbena načela tako dosledno izpuščena oziroma zamolčana, zgodovinska preteklost in sedanost pa tako očitno potvorjeni, da je podoba naše države v tej izdaji karikirana in iznakažena. Kot je že postala praksa pri naši sosedli, so prikazi o nekaterih naših narodih takšni da očitno razodevajo velikobolgarska stališča iz preteklosti.

Nekateri osnovni podatki o naši državi so prirejeni z umetnim skrajševanjem ali vrtanjem nekaterih stavkov brez dejanske zveze s prejšnjim besedilom tako, da se bolgarskemu bralcu vsili predstava, ki je za našo državo kaj malo značilna, prikriva pa dejansko stanje. Tako na primer beremo, da v Jugoslaviji žive „Srbi, Hrvati, Slovenci in drugi“ oziroma da so v Jugoslaviji uradni jeziki „srbski, hrvatski, slovenski in drugi“. O družbenopolitičnih odnosih bo bralec iz enciklopedije zvedel, da „načrtovanje obsega samo splošne proporce tehničnega razvoja“ (!), da pa „zdaj sprejemajo ukrepe za krepitev planiranja, zunanje in notranje trgovine“, medtem ko je v delu besedila o zakonodajni dejavnosti iz zadnjih let omenjen samo zakon o vlaganju tujega kapitala.

V podobnem duhu je prikazan tudi narodnoosvobodilni boj. V enciklopediji je zapisano, da so „6. aprila 1941 v Jugoslavijo

vrle nemške in italijanske čete“ (ne pa tudi borisovske fašistične čete!). Enciklopedija navaja začetek oboroženega boja jugoslovanskih narodov, prvo in drugo zasedanje AVNOJ (pri čemer je za avtorje enciklopedije važna samo ustanovitev nacionalnega komiteja), celotni narodnoosvobodilni boj pa zreducira oziroma postavi njegovo težišče zgolj na osvoboditev Beograda ter vlogo sovjetske in seveda bolgarske otečestveno-frontne armade.

Enciklopedija posebej akceptira že doslej javno izražena stališča bolgarskih avtorjev, da je otečestveno-frontna armada osvobodila vsaj polovico jugoslovanskega ozemlja.

Enciklopedija o Makedoniji

Vsekakor je posebno zanimivo, kako enciklopedija obravnava Makedonijo in makedonsko narodnostno vprašanje. Tako lahko ugotovimo, da avtorji enciklopedije popolnoma sprejemajo velikobolgarska stališča, in sicer glede vsega — od zgodovinske preteklosti, jezika, kulture in podobno, od Ciriha in Metoda do Klimenta in Nauma, do kmečkih uporov in vse do narodnoosvobodilnega gibanja in prebivalstva — vse to je del bolgarske nacionalne zgodovine in bolgarskega naroda.

Zvesti takšnim velikobolgarskim stališčem glede Makedonije in makedonskega narodnostnega vprašanja, navajajo avtorji enciklopedije v podobnem duhu tudi glavne življenjepisne podatke o velikanih makedonskega narodnoosvobodilnega gibanja kakor tudi o značaju revolucionarne organizacije, ki so jo vodili.

Enciklopedija, izdana z namenom, da bi širokemu krogu bolgarskih bralcev nudila osnovne informacije o Bolgariji in o svetu, očitno presega ta okvir in ima določene propagandne, pa ne samo propagandne namene. S tem pa izgublja vsako znanstveno osnovo in se vsaj v primerih, ki smo jih navedli, spreminja v pamflet, ki služi pogrevanju nacionalizma in nacionalističnih aspiracij. Delo

Konfuzna kulturna igra

Občni zbor Krščanske kulturne zveze je hudo razburil nekatere duhove. In njihov tolmač s. h. je to razburjenje pobral v culo ter ga stresel na 3. stran 20. številke Našega tednika pod čudnim naslovom „Ob robu kritičnih opažanj naše kulturne dejavnosti“, ob katerem ni prav nič jasno, kdo pravzaprav koga opaza: ob robu sedeči duhoviti pisec s. h. našo kulturno dejavnost, ali naša kulturna dejavnost ob robu sedečega s. h.

Kaj se je zgodilo? Predsednik KKZ se je na občnem zboru drznil zagrešiti referat o nalogah in namenih KKZ na osnovi njenega naslova ter hkrati ne pledirati za likvidacijo dvojne osrednje kulturne ustanove oziroma za spojitev obeh v eno samo. Ta referat nekim važnim ljudem očitno prav nič ni bil po volji. Zategadelj tudi ni smel v tisk, ampak je narod namesto njega smel brati le plehko, vodenoročilo o poteku občnega zbora. Ko pa je referat na urgenco avtorja z zamudo le bil objavljen, mu je bilo treba s tiste strani brž dodati „potrebni“ komentar, ki naj bi dokazal, da je predsednik KKZ kvasil neumnosti in je z njimi celo skušal zakriti svojo nesposobnost ter nesposobnost celotnega vodstva KKZ. Čestitam piscu s. h., da se je junaško

izmotal iz kompleksa, da „je potrpežljivo prenašanje očitnih nedostatkov največja dolžnost Slovencev“. Opozoriti ga pa moram, da je za začetek vzel v roke preveliko puško ali celo strojnico. Kajti učinek njegovega streljanja bi namreč moral biti popolni odstop na celi črti ter docela nov začetek na kadečih se razvalinah, brez „konfuzne kulturne igre, ki se je igrala v preteklosti“ in zlasti brez „tako pobožno mišljenega kulturnega koncepta ‚lepo in dobro‘, ki je „skoraj privedel do kulturnega bankrota, če bi ne uspel v zadnjem hipu pogumni slovenski avantgardi odločen korak — v pozitivno smer“.

Predlagam, da na gumno koroške slovenske kulturne dejavnosti, pometeno in očiščeno docela nesposobnih „glavnih kulturnikov“, neglavni naši kulturniki postavijo popolnoma nov kader pod gotovo zelo spretnim vodstvom kritičnega pisca s. h., ki mu ne bo treba „smatrati dvojno osrednjo kulturno organizacijo za realno in moralno“, ker bo podaril koroškim Slovencev iz torbe svojih bogatih skušenj brezhiben „enoten koncept“, ki prav gotovo ne bo privedel do stagnacije. Torej na delo, fantje!

(20. 5. 1974)

LKH

„Oder 73“ iz Pliberka na republiškem srečanju „naša beseda 74“ v Celju

S kabaretom „Šel je popotnik skozi koroški vek...“ je mlada avtorica Anita Hudl uveljavila na Koroškem novo vrsto gledališkega ustvarjanja. Ta kabaret je vzbudil veliko zanimanje na Koroškem in v Sloveniji. Mladinska gledališka skupina „ODER 73“ je osvojila na področnem tekmovanju naša beseda 74 v Kotljah prvo mesto. Na področnem tekmovanju v Mariboru se je „ODER 73“ kvalificiral za republiško srečanje pionirskih in mladinskih gledaliških skupin naša beseda 74. To srečanje je bilo v Celju od 6. do 8. maja t. l. Na republiškem srečanju nastopajo najboljše skupine iz Slovenije. Za amatersko skupino je najvišje priznanje, če nastopa v okviru republiškega srečanja. „ODER 73“ je letos kot prva skupina iz Koroške nastopal na tem srečanju. Po predstavi je bil razgovor s strokovno žirijo, ki jo je vodil režiser Marjan Belina. Kritika je bila vsekakor zelo pozitivna. Naj citiram nekaj besed iz ust žirije: „Do danes smo koroškim skupinam, ki so gostovale pri nas, lahko rekli samo tole: kar tako naprej, saj ste v redu in pridni. ODER 73 je prva koroška skupina, s katero se lahko kritično pogovarjamo, in pri kateri vidimo napredek v gledališkem ustvarjanju tudi onstran meje...“

Razen teh tekmovanj je „ODER 73“ gostoval v zadnjih tednih po različnih krajih v Sloveniji. V nabit polni dvorani je pred-

stavil to edinstveno stvar publiki v Novem mestu, Podnartu, Češnjici, Ribnu, na Prevaljah, v Ptujju in drugih krajih.

„Šel je popotnik skozi koroški vek...“ je edinstvena stvar, ki izredno duhovito prikazuje dogdke na Koroškem v zadnjem času. Nad problemi, ki nas koroške Slovence težijo dan za dnem, se pri tem kabaretu lahko nasmejimo. Dragi rojaki, ne bo vam žal, če si ta kabaret ob priliki ogledate na domačih odrih.

Brez dvoma je dosegel „ODER 73“ toliko priznanj in imel tak uspeh, kot ga še ni imela zlepa kaka skupina na Koroškem. Zato čestitamo avtorici in režiserki Aniti Hudl in želimo „ODRU 73“ v prihodnje mnogo uspeha pri kulturnem delu.

-dada-

PODELJENI SOVRETOVI NAGRADI

LJUBLJANA. — V prostorih Društva slovenskih pisateljev so podelili tradicionalno Sovretovo medzaložniško nagrado za najpomembnejše prevode v zadnjem času. To največje priznanje Društva slovenskih književnih prevajalcev sta letos prejela Niko Košir za prevod Cervantesovega »Don Kihota« ter Primož Simoniti za prevod Petronijevega »Satirikona«, posebna žirija, ki je odločala o nagradah, pa je ob tem seveda upoštevala tudi nujno siceršnje obsežno prevajalsko dejavnost. Dodeliti velja, da so sredstva za nagradi prispevale večje domače založbe, saj Društvo prevajalcev samo nima sklada za priznanja, ki so med drugim važna spodbuda za prevajanje, v katerem je tako vidno sled zapustil pokojni Anton Sovre; po njem imajo nagrade svoje ime.

Kratke kulturne

PODELILI SO HERDERJEVE NAGRADE

Rektor dunajske univerze dr. Korning je izročil Herderjevo nagrado za 1974. leto sedmim znanim umetnikom in znanstvenikom, med katerimi je tudi zagrebški akademik dr. Ivo Franjšić.

Tradicionalno Herderjevo nagrado, ki jo za posebne kulturne dosežke podeljuje dunajska univerza, so letos prejeli še: Wladislaw Czerny iz Krakova, Ivan Dujčev iz Sofije, Laszlo Geroe iz Madžarske, Stylianos Pelekanidis iz Grčije, Jan Podolak iz Bratislave in Zeno Vancea iz Bukarešte.

LJUBLJANSKA GLASBENA MATICA V ZAHODNI NEMČIJI

Pevski zbor Glasbene matice je v torek, 21. maja odšel na enotedensko pevsko turnejo v Zahodno Nemčijo. V mestu Solingen bo pod vodstvom Milivoja Šurbka nastopil na mednarodnem festivalu pevskih zborov ob 600-letnici mesta in predstavlja jugoslovanske zборе, v mestih Leverkusen, Mannheim in Stuttgart pa bo imel koncerte, s katerimi želi razveseliti tudi jugoslovanske zdomce.

25-LETNICA SLOVENSKEGA OKTETA

Predsednik Tito je pristal, da prevzame pokroviteljstvo nad proslavo ob 25-letnici Slovenskega okteta, ki bo prihodnje leto.

Slovenski oktet, ki so ga ustanovili na pobudo naših izseljencev v Ljubljani v sezoni 1950/51 z namenom, da še nadalje razvije raven slovenskega vokalnega petja in ponese našo pesem široko v svet, je to svojo nalogo častno izpolnil, prihodnje leto bo pa svoj jubilej še posebej zaznamoval z vrsto koncertov doma in v tujini.

V PRIPRAVI RAZSTAVA KOSOVIH DEL

Pred štirimi leti, 20. maja 1970, je umrl akademski slikar Gojmir Anton Kos. Ob obletnici umetnikove smrti pripravljata Moderna galerija v Ljubljani razstavo njegovih doslej še ne razstavljenih del. Razstava bo predvidoma odprta v drugi polovici septembra.

Slovenec vodi nemško mladino v duhovnem petju

Po veliki noči smo imeli priložnost, da smo v nekaterih koroških cerkvah (Tinje, Št. Janž, Šmihel, Železna Kapla, Št. Ilj) mogli prisluhniti izvežbanemu zboru nemške mladine iz Lautersbacha pri Fuldi. Presemetilo nas je, da je nemška mladina (kakšnih 40 članov) dovršeno zmogla tuje, mednarodno petje. V enournem nastopu je nemška mladina pela iz ruske pravoslavne liturgije, judovsko in hebrejsko versko petje, črnske duhovne pesmi ter pesmi iz starejših nemških in slovenskih verskih skladb.

Mladinski zbor, ki ga že nekaj let vodi tujec, „Gastkünstler“ (Gastarbeiter) Slovenec iz Maribora, pevovodja in skladatelj Janko Jezovšek, je bil le del celotnega mladinskega pevskega zbora (kantarije), ki šteje do 130 članov, mladeničev in mladenk od 12. do 18. leta.

Pri nastopu smo opazili, da je dirigentu Janku Jezovšku pomagala tudi njegova soproga, gospa Karin, ki je glasbena učiteljica in v Lautersbachu cerkvena „kantaričica“. Občudovali smo mladega dirigenta, ki je več in več instrumentih, tudi na orglah. To je mlad umetnik, ki je bil rojen v Mariboru leta 1945, ki ga je iz Maribora pot povedla kmalu na Muzično akademijo v Zagreb, od tam pa v Darmstadt na poletne tečaje za novo glasbo in še naprej v Frankfurt, kjer se je izpopolnjeval v študiju petja in v orgljanju. Tu je vodil tudi zборе in sodeloval pri modernem baletu. Ves čas pa je tudi sam komponiral ter v zborih izvajal lastne skladbe. Iz Frankfurta ga je zaneslo v Köln, kjer je nadaljeval študij kompozicije in bil zaposlen v radiu pri elektronskem muzikalnem študiju.

Tako živi in deluje v Nemčiji pravi slovenski „Gastkünstler“, ki je pravi umetnik po duši, ki bistro loči med tako imenovano komercialno glasbo in pravimi glasbenimi umetninami.

Z istim programom, ki ga je izvajala mladina iz Lautersbacha na Koroškem, so mladi pevci in glasbeniki nastopili tudi 4. maja v Bad Salzschlirfu (v cerkvi), 12. maja pa še v cerkvi Alsfeld-Bifa.

Za Binkošti (od 1.—3. 6.) bodo pripravili v Lautersbachu tako imenovane glasbene dneve (Pfingstmusiktage), na katerih bo sodeloval tudi katoliški cerkveni zbor iz Bad Salzschlirfa. To bodo že drugi glasbeni dnevi navdušene mladine iz Lautersbacha pod vodstvom umetnika komponista in pevovodja Janka Jezovška in njegove gospe Karin.

Po veliki noči so se ti mladinci mudili na Koroškem. Svoje glasbene nastope so označili za „zelo uspešno koncertno potovanje na avstrijskem Koroškem, kjer so v slovenskih cerkvah pod Karavankami peli za strpnost med veroizpovedmi in za sporazumevanje med narodoma“.

Po glasbenem nastopu v Železni Kapli smo g. dirigentu in njegovi gospe zastavili nekaj vprašanj. Rada sta nanje odgovorila. Imata družino, v kateri je najstarejši otrok 6-letna Veronika, ki je v Kapli celo pri petju nastopila. Zelo se jima je dopadlo na Koroškem, le premrzlo je bilo za nekatere pevce, da so postali hripavi in niso mogli sodelovati. Njun pevski zbor je obiskal tudi Gospo Sveto, kjer so pred svetiščem zapeli staroslovansko pesem Na mnogaja ljeta. Vozeč se po južnem Koroškem so se pa mladi čudili, da so na toliko krajih manjkali krajevni napisi, ker so videli le prazne okvir-

Britanec predsednik pisateljske organizacije PEN

OHRID. — Mednarodna pisateljska organizacija PEN je 19. maja na zasedanju svojega izvršnega odbora v Ohridu v Jugoslaviji ob izteku mandata Heinricha Bölla izvolila za svojega novega mednarodnega predsednika 72-letnega angleškega pisatelja Victoria S. Pritchetta. Mira Miheličeva, predsednica slovenskega centra, je bila izvoljena za podpredsednico PEN. Böll, ki je kot bivši predsednik avtomatično postal zdaj podpredsednik, je bil prvi, ki je Miheličevi za to doslej najvišjo jugoslovansko funkcijo iskreno čestital.

Z ugotovitvijo, da to izvolitev sprejema predpsem kot priznanje Jugoslaviji kot celoti in slovenski literaturi še posebej, se je Mira Miheličeva zahvalila v angleščini in slovenščini ter ugotovila, da so se v Jugoslaviji zmerom zavzemali za to, da bi literatura v duhu ustanovne listine PEN služila kot most povezovanja tudi med deželami z različnimi družbenimi ureditvami.

Izvolitev mednarodnega predsednika ni bila soglasna. Za angleškega kandidata Pritchetta je od 44 centrov glasovalo 29, in samo 7 osebno v Ohridu. (1 navzoč pisatelj

ni glasoval). Za drugega kandidata, mladega švedskega pisatelja Pera Westberga pa je glasovalo 14 centrov. Začasnega generalnega sekretarja kot naslednika umrlega Davida Carverja do prihodnjega kongresa pa je bil potrjen Anglež Peter Elstob.

Pritchett je po izvolitvi dejal, da hoče mednarodni pisateljski organizaciji PEN pridobiti novih članov ter doseči, da bo »Glas svobodne diskusije« prodril med vse člane PEN-kluba.

Izvršni odbor je v Ohridu v burni diskusiji odklonil prošnjo skupini avstrijskih pisateljev za priznanje drugega PEN-centra v Avstriji. To je povedal generalni sekretar Peter Elstob na zasedanju. Osem glasov je bilo proti šest pa za, dvanaest se jih je vzdržalo glasovanja. Pri prosilcih za ustanovitev drugega PEN-centra v Avstriji, gre za tako imenovano »Graško skupino«, kateri pripada tudi koroški pisatelj Peter Handke, ki bi si rada priborila avtonomno mesto v mednarodnem PEN-klubu.

NAGRADE AVSTRIJSKE AKADEMIJE ZNANOSTI

Avstrijska akademija znanosti je podelila te dni mednarodno priznane nagrade za leto 1974. Nagrado Wilhelma von Hartla (duhovne znanosti) so podelili raziskovalcu gledališča univ. prof. dr. Heinzu Kindermannu kot posebno počastitev njegovih, pravkar končanih, deset zvezkov obsegajoče delo „Gledališka zgodovina Evrope“.

Nagrado dr. Erwina Schrödingerja za storitev na prirodnoznanstvenem področju so podelili v enakih delih fiziku univ. prof. dr. Otu Hittmairu in univ. prof. dr. Petru Weinzierlu za njihovo pionirsko delo na atomskofizikalnem področju.

Ob robu povedano:

„Ein echter Kärntner“

Novi koroški deželni glavar je „pristen Korošec“. Dvoje prič imamo, da je. Prvič je to izjavil sam; če me ni popolnoma zapustil spomin, se lahko spominjam, da je bilo to pred več kot enim letom, v Celovcu, pri neki diskusiji v Trgovski zbornici. Njegova utemeljitev je bila taka: Ne znam nič slovensko (I kann ka Wuat slowenisch), sem torej pristen Korošec.

Druga priča: Pred nekaj dnevi je prifrkala v naše domove razkošno opremljena propagandna brošura koroških socialistov. In tam predstavljajo gospoda Wagnerja kot „našega koroškega deželnega glavarja“, kot „deželnega glavarja za vse Korošce“. Wagnerja predstavljajo kot moža človeka, odličnega družinskega očeta, sijajnega športnika, človeka, ki se zanima za vse, čisto za vse. Od nege dojenčkov pa do vzreje bikov in krav. Je zaskrbljen za usodo stavbarstva, zanima se za električno varjenje, pa celo z gospodom Kreiskyjem in kardinalom Königom se je že pogovarjal, seveda tudi z Gratzom in Androschem. In sijajen govornik je, obdan od zastav.

In čisto spredaj pišejo, kaka osebnost je ta Wagner. Ima vse dobre lastnosti, samo malo pozabljiv je že postal (ne ve točno, ali je osvojil v svoji mladosti 38 ali 39 naslovov koroškega prvaka). In od 19. aprila naprej je tudi deželni glavar. Ostal je, kar je bil: „Naraven, prisrčen, pač pristen Korošec.“

Pomislite, njegovo ime niti nima slovenskega zvoka. Je pa že pristen Korošec. Volijo ga lahko vsi Korošci, tudi tisti, ki ga zaradi nekaterih njegovih izjav in potez ne bi mogli oz. smeli voliti. A volili ga bodo, ker namreč zna tako lepo govoriti. Pač, kot se spodobi ob tej in taki priložnosti.

ŠMIEL PRI PLIBERKU

Za materinski dan smo se poklonili našim skrbnim in blagim mamicam. Farna dvorana je bila polna našega „drobiža“. Pa tudi starejših ni manjkalo. G. kaplan in njih pomočnice so pripravili pester spored s privlačno otroško igrico. Matere so bile za njim izkazano pozornost hvaležne, otroci pa ponosni, da so smeli javno nastopiti.

Komaj pa je bil materinski dan mimo, nas je zadela vest, da je 13. 5. umrla Čebulova mati. Dalj časa je bolehalo, zadnje dni pa so se pojavile hude bolečine.

Čebulova mati je bila doma iz sosednje pliberške fare. Ker ji je mož zgodaj umrl, je morala sama voditi osirotelo Čebulovo gospodarstvo. Trpljenje je bilo torej njen življenjski delež. Pokojnica je bila zvesta bralka Nedelje in Mohorjevih knjig, pa tudi ver na obiskovalka farne cerkve. Naj si po trudih in križih življenja odpočije v Bogu. Čebulovim pa naše sožalje!

KLUB MLADJE OBVEŠČA:

Iz dnevnika Pokrznikovega Lukana

Hudomušni socialno-kritični teksti o aktualnih vprašanih Koroških Slovencev so izšli v obliki BOGATO ILUSTRIRANE KNJIGE.

Iz vsebine:

- Volitve 1971: Luka piše študentom na Dunaj
- „Gorenje“ v Pliberku pogorelo
- Za božjo voljo, table so namazali!
- O vseslovenskem romanju novinarjev v Celovec
- Ali bojo prišli dvojezični napisi?
- Pred demonstracijo za pravice Koroških Slovencev
- Po veliki demonstraciji 25. oktobra 1973 v Celovcu
- Kaj so zasluge in kaj ne
- Avstrijski del rožnega venca
- Kakšne so šege v Kontariji in še druga poglavja.

Knjigo izpod peresa sodelavca mladja naročite pri avtorju samem: Prof. Janko Messner, A-9020 Klagenfurt—Celovec, Heinrich-Heine-Gasse 50.

Za klub mladje:
dipl. inž. Franc Kattinig

Priatelju v spomin

Dne 18. maja je zatisnil za zmerom svoje trudne oči Adolf Leeb, dolgoletni uslužbenec knjigarne Carinthia v Celovcu.

Rojen v Ljubljani pred dvainsedemdesetimi leti, se je po smrti svoje matere preselil v Škofjo Loko, od koder je njega in njegovo ženo nemila usoda pregnala po drugi svetovni vojni iz matične domovine, ker je bil sicer dober Slovenec, vendar omadeževan z nemškim imenom.

Nekaj časa je živel v taborišču nekje v Avstriji, ker pa mu življenje tam ni bilo všeč, se je končno preselil k znanecem v Celovec. Kjerkoli je služboval, poudaril so ga radi imeli. Rajni Adolf Leeb je bil družaben in duhovit človek, čeprav ga je trdo življenje večkrat obrčalo in opeharilo.

Teden pred njegovo smrtjo sem ga obiskal v Bolnici elizabetink v Celovcu. Pri njem sta bili že njegova žena in sestra. Stopil sem k njemu, ga prijel za usahlo desnico, ki je kot mrtva in brezkrvna ležala na odeji. Počasi in s težavo privzdigne trepalnico levega očesa in zenica se motno upre vame. Komaj slišno mi je rekel: »Dajte no, kakšno veselo povedat!« Toda ob pogledu na trpečega bolnika mi je stisnilo grlo. Dasiravno vem, da je humor v večini primerov zdrav, mu nisem mogel ustreči, kar sem mu v preteklosti večkrat storil.

V sredo, 22. maja, smo spremili dragega pokojnika na centralno pokopališče v Trnji vasi (Annabichl). Navkljub dopoldanski uri, pogreb je bil namreč določen za 11. uro dopoldne, se je zbralo na trnjevaškem pokopališču veliko

pokojnikovih prijateljev in zancev, večinoma rojakov, od duhovnikov naj omenimo mil. prelata g. Aleša Zechnerja, dr. Janka Polanca, dr. Čegovnika ter nekaj č. šolskih sester, od posvetnih osebnosti pa g. dvornega svetnika dr. Joška Tischlerja z gospo. Na pogrebu sta bila tudi dva zastopnika Mohorjeve tiskarne ter urednik Našega tednika.

Pogrebne obrede je opravil v nemškem jeziku č. g. župnik Glanzer, župnik celovške mestne fare pri elizabetinkah, ki je hkrati v svojem nagovoru označil rajnega Adolfa Leeba kot značajnega človeka ter zvestega uslužbenca knjigarne Carinthia v Celovcu. Pogrebni obred je asistiral šentpeterski župnik v Ljubljani, č. g. Golob. G. Golob je v svojem v srce segajočem govoru v slovenščini označil in imenoval rajnega kot značajnega človeka, ki je ohranil svojo zavednost kot Slovenec do zadnjega diha, a pri tem nikdar ni bil šovinist.

Dragi Adolf! Naj ti bo lahka koroška zemlja, ki ti je bila druga domovina!

Sedaj si odšel v tretjo, kjer neha se reva — v tisto, kjer slava se večna prepeva.

Njegova smrt je zelo prizadela vse, ki so ga poznali kot vernega in zglednega kristjana ter zavednega Slovenca. Užalosteni ženi in ostalim sorodnikom izrekamo po tej poti naše iskreno sožalje, kateremu se pridružuje tudi naš list, saj je bil rajni Adolf Leeb zmerom vester bralec Našega tednika in slovenskih publikacij.

R. K.

Vesti iz pliberške občine

Kot doslej, so bila tudi zadnje četrtletje vsa rojstva registrirana v porodnišnicah v Celovcu in Wolfsbergu. Naš matični uradnik Hudl je mogel le poročati zakonce in vpisovati smrtne slučaje.

V februarju je sklenil Jurij Jožef Petscharnig, kmet iz Gutschen pri Ebersteinu šte. 16, zakonsko zvezo z Marijo Štefanijo Witternig, pd. Kosmovo hčerko-servirko iz Borovja 11.

V marcu ni bila v občini objavljena nobena poroka. Šele v aprilu so se opogumili trije pari in sicer: Valentin Blaž Enzi, električarski mojster v Pliberku, Bründlweg 2, s Pavlo Krainz, pomočnico v pisarni, stanujočo istotam; Friderik Prasnik, nastavljenec pri železnici, iz Ponikve šte. 58 s Katarino Zidej, kuharsko pomočnico, tudi iz Ponikve 58. Franc Maurel, obratni ključavničar iz Šmarjete 23, z Marijo Jeseničnik, sobarico iz Raven na Koroškem, Prežihova 12.

Umrlo je v tem obdobju 11 oseb, in sicer: Terezija Leitgeb, upokojenka iz Pliberka, Hüblerjeva 3, v 86. letu starosti; Luise Krampf, roj. Pongratz, privatnica, v Pliberku, Pokopališka cesta 1, v 80. letu starosti; Helena Vranšak, roj. Račnik, kmetica pri pd. Movrnu v Podkrajju 23, v 74. letu starosti; Elizabeta Lombar, roj. Cvelf, upokojenka v Čirkovčah 26, v 76. letu starosti.

Spodobi se, da ob smrti dobrega očeta zapišemo nekaj besed v slovo in zahvalo. V svojem dolgem življenju je soljudem veliko dobrega storil in je vreden javne pohvale.

Rodil se je pred 82 leti na Graški gori pri Slovenj Gradcu. Njegova mati je kupila leta 1928 Brdnikovo kmetijo od sosedu Kogovnika in 10-letni fantek je prišel z ostalo družino na Koroško. Poslopja so bila takrat tam slaba in grunt na Komlju strm, bili pa so pridni in varčni — oče je še trgoval s kladami. Tako so se kmalu gospodarsko opomogli.

Ko je prišla 1. svetovna vojna, sta morala oba sina Franc in Tinč v vojsko. Franc je kmalu padel, Tinč pa nevarno zbolel in bil po okrevanju sposoben le za notranja dela. Ker je bil pošten, so ga postavili za kuharja. Obnesel se je in postal celo nadkuhar in smel sam kupovati živila pri kmetih.

Leta 1924 mu je mati prepisala posestvo, nakar si je zbral nevesto v kapeliških go-

V marcu so se poslovili:

Ana Boroutschnig, roj. Marko, vdova po železniškem uradniku, iz Libuč, Cerkevna pot 2, v 74. letu starosti; Franc Berchtold, invalidni upokojenec iz Čergovič 6, v 51. letu starosti; Neža Golob, upokojenka v Šentjurju 12, v 97. letu starosti; Franc Marko, tesar v pokoju, pd. Pintarjev oče v Čirkovčah šte. 13, v 68. letu starosti in Marija Vavti, roj. Čarf, upokojena šiviljska mojstrica v Šmihelu šte. 7, v 86. letu starosti.

V aprilu se je s traktorjem smrtno ponesrečil Franc Kaiser, kmet, pd. Ditmar na Belšaku, star šele 33 let in Ana Lassnig, roj. Petschar, upokojenka v Pliberku, Pokopališka cesta 1 (Karitas-dom) v 73. letu starosti.

Novoporočencem želimo sreče v zakonu, rajni naj pa počivajo v miru.

SPD Borovlje vabi na

PEVSKI KONCERT

v nedeljo, 16. junija, ob 14.30 pri Cingelcu na Trati.

Sodelujejo pevski zbori sosednjih prosvetnih društev in iz Slovenije.

K številni udeležbi vabi

društveni odbor.

Brdnikovemu očetu s Komlja v spomin

rah. Z ženo Katarino sta dobro gospodarila pri Brdniku. Oče je napredoval predvsem v sadjarstvu. Spoznal se je, predvsem na češnje in cepil na Komlju nove donosne sorte. Naprešal je posebno dobrega mošta, nakuhali so posebno okusno domače žganje in ga prodajali ljubiteljem pristne kapljice. Zelo dobra in pristna je bila tudi Brdnikova strd, iz katere je delal pliberški lehtar znani „met“. Oče je čebelaril celih 60 let in dobil za 50-letnico od Deželne zveze koroških čebelarjev zlato značko.

Ko mu je leta 1949 umrla žena Katarina, si je poiskal na stara leta zvesto pomočnico, sedanjo Brdnikovo gospodinjjo Hanco. Napredoval je gospodarsko dalje: Izgradil je v Čirkovčah hišo za užitek, popravil poslopje doma, moderniziral stanovanje in hleve in si priključil elektriko KELAG. Za načelnika elektrifikacije so izvolili sosedje njega. Pristopil je tudi h Komeljski cesti in je sedaj hiša dosegljiva z avtom. Kupil si je traktor, omoženi hčerki v Nonči vasi pa je kupil hišo.

Življenjski praznik

Na binško tork bo naš rojak Janko Tolmajer dopolnil svoje 65. leto. Pri Šuberniku v Zgornjih Rutah se je rodil in od tete podedoval Poderšnikovo domačijo v Spodnjih Rutah. Kot mlad radiški fant se je udeleževal raznih prosvetnih seminarjev v Celovcu, bil ponovno govornik na sklepnih prireditvah šivalnih in kuharskih tečajev, ki jih je prirejela Hartmanova Milka po številnih farah.

Dne 13. maja 1940 je peljal Micko Thaler pred poročni oltar, ki mu je zvesta družica v vseh trdih časih že trideset let. V zakonu se mu je rodilo pet otrok. Hčerka, ki je družina z enim letom starosti spremljala v izseljeniško taborišče, je danes šolska sestra. Sin Nužej tajnik Krščanske kulturne zveze,

Hanzej šolski direktor v Žvabeku, Foltej bo prevzel domačijo, Micka pa je poročena v Šmarjeti v Rožu.

Leta 1941 je bil poklican v nemško vojsko in ko je prišel na prvi dopust meseca aprila 1942, je našel svojo družino v taborišču v Žrelcu na poti v večletno izseljenišvo. Z družino vred je bil kot vojak odpeljan iz domovine in se moral od tam vrniti na bojišče „za nemške interese, za državo, ki mu je odvzela domačijo“.

Po težkih letih vojaštva in skrbi za domačijo se je vrnila družina in nekaj pozneje tudi on sam domov, kjer je našel porušeno gospodarsko poslopje in prazno hišo. Z vso ljubeznijo se je oprijel popraviljanja ruševin in tudi v prosvetnem delu stal v prvih vrstah. Bil je dolga leta duša kulturnega dela na Radišah. Stal je ob ustanovitvi Narodnega sveta koroških Slovencev, bil njegov odbornik in od 16. julija 1959 do začetka januarja 1974 kot odgovorni urednik Našega tednika, skoraj polnih petnajst let.

Občudovali smo Jankotovo resno in preudarno besedo na raznih sejah, povsod se je zrcalila razgledanost, poznanje slovenske književnosti in odkritost. Bil nam je vzor družinskega očeta, vzor kmeta, ki se na trdi zemlji bori za kruh svojih družini, bili smo hvaležni za njegove nasvete, zato mu ob njegovem življenjskem prazniku želimo iz vsega srca koš zdravja, da bi mogel dokončati gradnjo novega doma, da bi mu bila olajšana še mnoga leta.

Pri tem velikem delu si je vzel oče še čas, da je bil na več krajih jero in to do svojega 80. leta. Preprečil je več sporov in pripomagal svojim varovancem do blagostanja.

Bil je vsa leta narodno zaveden Slovenec in je to tudi povsod javno priznal. Poudarjal pa je, da je treba z narodom sosedom živeti v miru na podlagi pravičnosti. Zato so ga tudi Nemci spoštovali: „Ein Slowene, aber ein Ehrenmann, aller Achtung“, so dejali.

Vsa leta je z nami kandidiral v občinski odbor in pomagal pri agitaciji. Njemu so ljudje na Komlju najbolj verjeli, ker je bil, kot je zapisano na Brdnikovem družinskem nagrobniku: „Narodnjak in poštenjak“.

Vzemimo si rajnega za zgled pridnosti, varčnosti in narodne zvestobe. Bodimo tudi mi narodnjaki in poštenjaki!

Pokopali smo ga ob veliki udeležbi dne 24. maja v Nonči vasi. Naj mu bo domača zemljica lahka. Ženi in otrokoma naše iskreno sožalje!

IV. Zamejski festival narodno zabavne glasbe

V prijetni briški vasi Števerjan, se bo vršil med Borovci, IV. Zamejski festival narodno zabavne glasbe v dneh 8. in 9. junija 1974, ki ga prireja domače prosvetno društvo „Franc B. Sedej“ v sodelovanju z vaškim ansamblom „Lojzeta Hledeta“.

Po izkušnjah preteklih let, bo letošnji festival lepa manifestacija slovenske narodno zabavne pesmi v zamejstvu, ko se bo potegovalo za nagrade 25 ansamblov iz Koroške, Tržaške, Goriške in seveda iz Slovenije. Vsak ansambel bo predvajal dve novi izvorni skladbi, ki sta bili za to pripravljene. Čez petdeset novih slovenskih melodij. Pomniti moramo, da imamo tudi letos veliko število novih ansamblov, ki niso še nikoli nastopili na našem festivalu.

V soboto, 8. junija, ob 21. uri (ob 20. uri, sončna ura), bo začetek prireditve. Nastopili bodo vsi ansambli, izmed katerih bo strokovna komisija izbrala 12 najboljših ansamblov, ki bodo imeli pravico nastopiti na finalu, ki se bo vršil v nedeljo, 9. junija, ob 17. uri (ob 16. — sončna ura). Letošnje festivalske pesmi ocenjuje dvojna komisija, in sicer:

komisija za ocenjevanje besedil, je takole sestavljena:

prof. Jože SERAŽIN, ravnatelj slovenskega učiteljskega v Gorici;
gospa Ljubka ŠORLI BRATUŽ iz Gorice ter prof. Emil VALENTINČIČ iz Pevme pri Gorici.

Komisija za ocenjevanje glasbe:

prof. Zorko HAREJ, iz Trsta — predsednik
g. Evgen JURIC, predstavnik revije „ANTENA“ iz Ljubljane;
g. Tomaž TOZON, gasbeni producent iz Ljubljane;
prof. Humbert MAMOLO iz Trsta;
prof. Andrej BRATUŽ iz Gorice;
g. Ciril TERPIN iz Števerjana;
ter predstavnik revije „STOP“ iz Ljubljane.
V to komisijo bodo v finalnem delu vključeni še trije člani izbrani izmed občinstva. Komisija za ocenjevanje glasbe bo podelila naslednje nagrade:

- L. 150.000 za najboljšo melodijo;
- L. 100.000 za najboljšo izvedbo;
- L. 50.000 za najboljšega harmonikaša;
- nagrado revije „ANTENA“ iz Ljubljane.

Komisija za ocenjevanje besedil bo podelila nagrado:

- L. 50.000 za najboljše besedilo.

Občinstvo pa bo podelilo nagrado N. D. 1500.—, nagrado, ki jo je namenila revija „STOP“ iz Ljubljane.

Na zaključnem finalnem tekmovanju, bo kot gost nastopil ansambel „MIHE DOVŽANA“ s pevko Ivanko Kraševac in kvintetom GORENJCJI, ki je že dobro znana, po svojih lepih melodijah in izvajanju širom po domovini. Tudi to bo ena izmed prijetnih privlačnosti števerjanske manifestacije.

Gotovi smo, da bo edinstvena prireditev v zamejstvu privabila tiste dni v Števerjan mnogo ljubiteljev narodno zabavne glasbe.

ANSAMBLI, PRIJAVLJENI ZA IV. ZAMEJSKI FESTIVAL NARODNO ZABAVNE GLASBE

(razpis številka 750/F-IV z dne 10. decembra 1973)

- Ansambel „GALEBI“ iz Opčin;
- Ansambel „GORSKI KVINTET“ iz Mengša;
- Ansambel „KONDOR“ iz Bazovice;
- Ansambel „KRAŠKI ODMEVI“ iz Doberdoba;
- Ansambel „MEJAŠI“ iz Gorice;
- Ansambel „NOTRANJCI“ iz Vrhnike (Borovnica);
- Ansambel „ODMEV“ iz Lukovice;
- Ansambel „RAJMUNDA OBERMAJER“ iz Ljubljane;
- Ansambel „FANTJE IZ PODJUNE“ iz Dobrole vasi (Avstrija);
- Ansambel „BRATOV POLJANŠEK“ iz Laze v Tuhinju;
- Ansambel „PLANIKA“ iz Šoštanja;
- Ansambel „PLANINSKI INSTRUMENTALNI KVINTET“ iz Radomelj;
- Ansambel „IGO RADOVIČ“ iz Nabrežine;
- Ansambel „SALEŠKI FANTJE“ iz Velenja;
- Ansambel „JANEZA SEVERJA“ iz Turjaka;
- Ansambel „TRIO SPOMINI“ iz Prevalj;
- Ansambel „RUDIJA ŠKERJANCA“ iz Portoroža;
- Ansambel „VESELI ŠTEVERJANSKI FANTJE“ iz Števerjana;
- Ansambel „TAIMS“ iz Opčin;
- Ansambel „TRIGLAVSKI KVINTET“ iz Ljubljane;
- Ansambel „VANDROVČEK“ iz Ptuja;
- Ansambel „FRANCIJA ZEMETA“ iz Vojnika;
- Ansambel „TONETA ŽAGARJA“ iz Ljubljane;
- Ansambel „LAŠKI PIVOVARJI“ iz Laškega;
- Ansambel „VESELI LIBOJČANI“ iz Celja.

Nove aktivnosti hotela Korotan

Zelo aktivno se trudi vodstvo hotela KOROTAN, da bi privabilo čim več domačih gostov v obrat. V preteklem tednu je hotelska kuhinja priredila tako imenovane „dneve panonske kuhinje“, kjer so stregli poleg vseh običajnih jedi dunajske kuhinje še vrsto specialitet iz Madžarske in Jugoslavije. Kot nam je sporočilo vodstvo hotela, bodo tekom poletja priredili še več podobnih kulinarčnih tednov, na katere se s hotelom vred veselimo, le da bi cene morale biti tudi prikrojene domači publiki.

Že iz prejšnjih let je znan občinstvu bar hotela Korotan. Tudi letos, od srede junija naprej, bodo ti lokali odprti — v obliki diskoteke.

Ne bi pa opisali vseh aktivnosti hotela, če

bi pozabili navesti, da so prostori restavracije zelo primerni za zborovanja in konference ter da je posebno igrišče za tenis že teden dni polno življenja, saj tam vadi društvo SAK.

BOTRI in BOTRE

za Binkošti z Vašim birmancem v domači

Hotel Korotan

Sekira ob Vrbskem jezeru.

Izbrane jedi, vestna postrežba.

Telefonska naročila pod: 04273 — 254.

3. mednarodno srečanje pisateljev v Brezah

Na tretjem srečanju pisateljev iz več evropskih držav v Brezah, se je spet zbralo lepo število literatov, ki so od petka, 24., do nedelje, 26. maja, diskutirali o vprašanju: »Pisanje — rokodelstvo ali estetska zabava«. Dva slovenska pisatelja: France Filipič in Leopold Suhl dolčan sta zastopala Jugoslavijo; od slovenskih koroških literatov pa sta bila navzoča: pesnik Andrej Kokot in pisatelj Valentin Polanšek.

Zanimanje evropskih pisateljev raste od leta do leta. Medtem ko je bilo na lanskem zasedanju okrog 50, se jih je letos zbralo

gre v smeri potrebne pomoči, to je, da pomagamo tam, kjer je najbolj potrebno. To se pravi z drugimi besedami, ne pospešujemo samo tiste, ki so si ustvarili že ime, marveč v prvi vrsti tiste literature in vobče vse umetnike, ki šele nastajajo, ki so šele na začetku svoje poti. Narod, ki živi na meji, so postavljene še posebne naloge. In ravno naša naloga je, navezovati krepke stike s sosedom na drugi strani meje, kajti to je eminentnega pomena za čim boljše razumevanje in spoštovanje med narodoma sosedoma.«

Idilično lepa vas Breze, kjer so literati iz štirih dežel v prisrčnem ozračju diskutirali o svojih literarnih problemih.

okoli 60. Srečanje je začel predsednik Zveze koroških pisateljev Walter Nowotny, ki je najprej pozdravil deželnega glavarja Leopolda Wagnerja, ki je hkrati prevzel častno pokroviteljstvo, jugoslovanskega generalnega konzula Bojana Lubeja in druge, nato pa se je v kratkih besedah zahvalil vsem, ki so prispevali, da so se v Brezah ponovno lahko srečali domači in tuji pisatelji, koroški deželni vladi, ministrstvu za pouk in umetnost, mestu Beljaku, Obrtni gospodarski zbornici, deželnemu klubu ÖVP, tovarni papirja Frantschach ter občini Breze.

Nato je deželni glavar Wagner v kratkih besedah pozdravil pisatelje v imenu dežele. »Že tretjič,« je dejal deželni glavar, »smo se srečali v Brezah. Naša kulturna politika

Popoldne pa se je začelo pravzaprav šele pravo delo s prvim predavanjem kritika, zahodnonemškega Heinza Ludwiga Arnolda iz Göttingena, izdajatelja revije »Literatura in kritika«.

Če je v petek o temi »Pisanje — obrt ali estetska zabava«, s svojega zornega kota govoril kritik, je v soboto dopoldne isto vprašanje osvetlila Jutta Schutting z Dunaja s pisateljskega stališča. Popoldne pa je imel svoj sijajno zasnovan referat slovenski literat France Filipič. Slovenski pisec je namreč še enkrat podal kratke misli vseh podanih referatov, diskusijskih doprinosov, zlasti pa je bilo njegovo predavanje prežeto z visoko humano noto, ki je vse navzoče umetnike globoko presunilo, tako da so mu nazadnje gromko zaploskali. B. L.

Zweinitz — SAK 0:10 (0:7)

Igrali so: Hočevar, Janez Pandel, Lampichler, Hribar, Woschitz, Wrolich, Nežmah (od 20. min. Marjan Pandel), Singer, Fera, F. Waldhauser.

Gole so dali: Fera (5), Singer (2), Blažs, Wrolich in Folti Waldhauser.

Brez večjega napora je na dan Vnebohoda zmagalo moštvo SAK v Zweinitzu dvoštevilično, saj se je postavilo premočnemu moštvu SAK le osem nasprotnikov v bran. Prvi polčas so padali goli kot zrelo sadje, v drugem polčasu pa je igral SAK prefilligrano, da bi dal inferiornemu nasprotniku še več golov. Treba je še pripomniti, da je imel SAK opravka z igriščem, ki nikakor ne ustreza za odvijanje nogometnih tekem.

SAK — KRAIG 8:0 (5:0)

Igrali so: Hočevar, Lipusch, Lampichler, Hribar, Woschitz, Wrolich, Nežmah (od 65. min. Janez Pandel), Marjan Pandel, Singer (od 50. min. Blažs), Fera, Folti Waldhauser.

Gole so dali: Nežmah (2), F. Waldhauser (2), Fera (2), Lipuš in Wrolich.

Kot se vidi po rezultatu, je uspela SAK v nedeljo drugič v teku enega tedna visoka zmaga. Igralcem je šlo predvsem za visoko diferenco v golih, saj je upalo na spodsrljaj Wölfnitz proti Launsdorfu. Toda, kot izgleda, je bil res tudi zastoj, kajti največji rival SAK, Wölfnitz, je premagal tokrat ekipo Launsdorfa s 4:0. Kljub visoki gol-diferenci so za SAK šanse, da pride na prvo mesto, le še minimalne, saj bi moral oddati Wölfnitz vsaj še dve točki v dveh preostalih tekmah.

SAK je pokazal v nekaterih fazah tehnično zelo dober nogomet, in če bi napadalci ne izpustili nekaj izvrstnih šans, ko je bilo

treba žogo „brcniti“ le še v prazna vrata, bi bila zmaga še znatno višja. Omeniti je še treba, da je SAK s to tekmo že tretjo nogoletno sezono zapovrstjo zatresel več kot stokrat nasprotnikovo mrežo!

Lestvica 2. D. razreda izgleda po 24. kolu takole:

1. Wölfnitz	24	21	3	0	82:14	45
2. SAK	24	19	5	0	104:22	43
					itd.	

Za binkošne praznike ni tekme, pač pa se podaja v nedeljo v zakonski stan naš golgeter Jože Fera iz Dvora pri Pliberku. K življenjskemu dnevu mu želimo vsi, ki ga občudujemo na nogometnih tekmah obilo sreče in zadovoljstva v zakonskem stanu!

Praznik šole v Št. Petru

(Nadaljevanje s 1. strani)

cijah zgrajene ustanove. Naša želja naj bo tu nedvoumno izrečena: naj bi duh šentpetrske šole in njenih sester še dolgo vel med nami in usposabljal za življenje še mnogo generacij koroške mladine.

V nedeljo pa so morali kulturno prireditev ponoviti kar dvakrat, da je moglo številno občinstvo v dvorano.

Šola v Št. Rupertu se kar dobro razvija. S prihodnjim šolskim letom bodo šolske sestre vodile še enoletno gospodinjstvo šole naprej in istočasno pričele s triletno gospodinjstvo šole. Za to triletno šolo se je za prihodnje leto vpisalo 28 in v politehnični letnik pa nad 30 deklet. Tu se zrcali, kako zaupanje imajo starši do te šole in kako uspešno je delo šole.

Spomenik materam

„Vile, to so lepa stvar, kralj biti je še lepše, najlepše pa je doma pri mami.“ To so bile zadnje besede iz ust otrok, ki so počastili svoje matere, še več, ki so napravili spomenik svojim materam ob priliki materinskega dneva 12. maja v farni dvorani v Šmihelu.

Že večkrat smo videli najmlajšo generacijo šmihelske fare na odru, najsi je bilo to na „Dan starih“ v jeseni, ali skupno z drugimi mladimi iz Koroške na otroškem tekmovanju „Pokaži, kaj znaš!“ v igri, a le malokdaj jim je tako izvrstno uspelo ustvariti prijetno in prisrčno ozračje v dvorani, kot tokrat.

Že materinski dan kot tak, in dobro pripravljene nastopi otroških skupin ter izvrstna interpretacija igre „Pavelčkova piščalka“, ki jo je režiral g. kaplan Hanzi Dersula, so bili vzrok, da je vladalo svečano razpoloženje med gledalci in poslušalci. Glavna zasluga za uspeli popoldan pa je aktivnost voditeljev otroških skupin in vseh tistih, ki so investirali nekaj časa in dobre volje za priprave. Gonilna sila pa je brez dvoma g. kaplan. Vsem tem velja največja pohvala.

Kljub temu, da je bilo najlepše vreme in poleg tega še tombola v Celovcu, ki je mnoge pritegnila, je bila dvorana polna. Najprej sta nastopili dve skupini s plesnimi igrami. Skupina deklet in fantov s kljunastimi flavtami je žela poseben aplavz. Nato je zapel otroški zbor nekaj pesmi mamicam, vmes pa so se vrstile deklamacije.

Višek programa pa je bila odrska predstava „Pavelčkova piščalka“, ki so jo otroci zelo dobro naštudirali in zaigrali. S tem so pa tudi dokazali, da se z dobro voljo lahko veliko napravi in dali dober vzgled tukajšnjemu društvu, ki letos še ni uprizorilo kakšnega lastnega odrskega nastopa. Na drugi strani pa je najmlajša šmihelska generacija zavezala usta vsem tistim godrnjačem, ki godrnjajo in besedičijo o današnjih otroški mladini, da ni kaj prida. Le-ti otroci pa so dokazali, da temu ni tako, ampak morda celo obratno! Zato mislim, da so ti otroci z nastopom na materinski dan, v katerem so položili mnogo truda in dela in veliko dobre volje, napravili pravi spomenik svojim materam, na katerega so mame in otroci lahko ponosni. F. M.

Duke Ellington - umrl

V starosti 75 let je za pljučnico umrl največji svetovni kompozitor „jazz“ glasbe Edward Kennedy „Duke“ Ellington.

Znani črnopolni pianist in dirigent svetovno znanih orkestrrov se je rodil v družini premožnih staršev in je že kot nedorasel mladenič igral v barih. Ker se je zelo skrbno in elegantno oblačil so mu nadeli vzdevek „Duke“, se pravi „vojvoda“. Pri 14 letih je predstavil publiko svojo prvo kompozicijo „Soda fountain rag“. Tej kompoziciji je sledilo v njegovem izredno plodnem življenju drugih 900, v glavnem v jazz-stilu, toda Duke Ellington ni zanemaril tudi cerkvene in filmske glasbe.

Med najbolj znanimi skladbami Duke Ellingtona velja brez dvoma omeniti „Satin doll“, „Dont get around much anymore“, „I got a band and that ain't good“ ter „Do nothing till you hear from me“.

Prav tako znane so skladbe, ki se jih spominjajo ljubitelji glasbe treh generacij: „In my solitude“, „Caravan“ in „My sophisticated lady“.

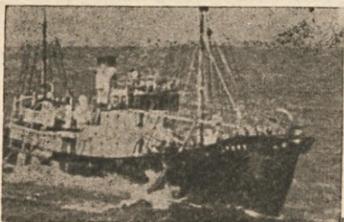
Duke Ellington je zadnje mesece bolehal. Večkrat se je moral zateči v bolnišnico zaradi težav pri dihanju in pljučnih vnetij.

V ponedeljek pa so na pokopališču Woodlawn v New Yorku pokopali zemeljske ostanke velikega umetnika jazz glasbe. Od rajnega se je poslovila desetisočglava množica. Cerkvene slavnosti so bile v cerkvi St. John v New Yorku, v kateri je Duke Ellington prvič igral več svojih nabožnih del.

Pogreba se je udeležilo tudi nekaj znamenitih ameriških glasbenikov jazza, med njimi Ella Fitzgerald. Truplo pokojnega je krasila „kolajna svobode“, najvišjega odlikovanja Združenih držav Amerike.

Postani član SAK!

BORIS PAHOR:

Parnik trobi nji

Njegove ustnice so se tedaj dotaknile njenih las, a ker so se bližali koraki, jo je počasi odpeljal h kamnitemu sedežu.

„To je tista klopca,“ je vedro rekla, ko sta sedla.

„Klopca mojega poraza.“ A pri tem se je nasmehnila, kakor da jo spodbuja k igri, ki se bo ujemala z bleščanjem vode v štirikotnem bazenu med obrežjem in oddaljenima pomoloma.

„Prav nič nisi bil videti poražen, ko si samozavestno stopal v jadrnico. Prepričan si bil, da se bom odzvala vabilu.“

„Ne, prepričan ne. Medlo pa sem res slutil, da te bom še videl.“

Sonce je bilo okroglo slepeče ogledalo brez robov nad občinsko hišo in od njega je bila vsa bela asfaltirana ploškev Velikega trga, da je bil kakor pokrit s svetlo tekočino, ki se preliva na obrežje in se staplja z negibnim lesketom obkoljene vodne površine. Dolga občinska palača, stolp na sredi, Lloydova palača počasi izgubljajo okna, ker se njihova stekla topijo in se žareča vodena plast cedi in zaliva pročelja v presvetljenem ozračju, ki komaj vidno utripa nad mestom in ga ločuje od vsega ostalega sveta.

Trenutek je pomislila na temno sobico nekje zadaj za tistim velikanskim odrom, ki razstavlja sam sebi razkošno kuliserijo svetlobe, a obenem se je zavedela, da je podoba

v zasedi zdaj brez moči. Vendar je kakor sama sebi rekla: „Tvegan je bil tisti moj odziv.“

„Morebiti. A preveč bi se osiromašili, če bi se uprli vsem samorodnim gibom.“

„V tem primeru ne gre samo za razmerje med moškim in žensko.“

„Saj, a če ne bi bil človek tvojega rodu, bi gotovo ne čutila podzavestne naklonjenosti, ki te je pripeljala v veslaški klub.“

„Najbrž res.“ Obenem pa je mislila, kako je takrat jezno skočila z ležišča pravzaprav zaradi upora nad klavnim poležavanjem; in hotela mu je ugovarjati, hkrati pa se je spraševala, ali je prav, da tako vztraja pri takšnem prikazovanju same sebe.

Medtem je Danilo menjal pogovor.

„Prej si omenila tveganje,“ je rekel, kakor da se vrača iz misli, ki so ga nepričakovano vsega zaposlile.

In jo je zamišljeno gledal.

„Če dovoliš, bi obšel najino srečanje, ki je toliko bolj pomembno, kolikor bolj je bilo polno neznanč,“ je mehko rekel. „Rad bi zdaj povedal o tveganju, o katerem sva že govorila snoči, h kateremu pa je dobro, da se v tem trenutku povrneva. Kajti ti boš ostala tukaj, medtem ko bom jaz daleč, in prav je, da začneš svoj novi dan z zrelo mislijo.“

Sedel je na njeni levici, in zdaj se je obrnil od nje in gledal svetel zaliv pred sabo, zbrani izraz njegovega obraza pa je bil podoben izrazu, ki ga je imel včeraj, ko se je po odhodu v Gradež vrnil k nji na pesek.

„Snoči sva govorila o bencinu, nekaj si o tem tudi prej slišala, a ob tem, kar si povedala glede svojega pogovora s Prelogom, se mi zdi, da nimaš docela pravilne slike o nekdanjem dogajanju. Pa ne samo ti, ki si živela v Milanu, tudi večina tukajšnjih naših ljudi zelo malo ve o tveganju, ki je bilo naš vsakdanji kruh. Gre za leta, ki so sledila razpustu vseh slovenskih in hrvaških ustanov. In teh je

Zanimivosti

POMERILI SO SE V FIZIKI

Blizu 200 srednješolcev — mladih fizikov se je v Kranju pomerilo v znanju na 12. republiškem srednješkolskem tekmovanju v fiziki, ki ga je pripravilo društvo matematikov, fizikov in astronomov Slovenije.

Med dijaki drugih razredov je bil najboljši Peter Križnar iz mariborske gimnazije Miloša Zidanška, drugi je bil Vojko Opaškar (I. gimnazija Ljubljana), 3. pa Tomaž Čeferin (gimnazija Novo mesto). Med tretješolci je bil prvi Mare Šega (I. gimnazija Ljubljana), pred Bojanom Zalarjem in Marjanom Cvetičem (oba gimnazija Miloš Zidanšek Maribor).

Med tekmovalci četrtilih razredov je zmagal Tomaž Nemeč (gimnazija Nova Gorica), za njim pa sta se uvrstila Rajko Javornik (gimnazija Nova Gorica) in Rudi Podgornik (I. gimnazija Ljubljana).

Najuspešnejšim je tovarna Iskra, ki je bila pokrovitelj tekmovanja, poklonila praktične nagrade.

... DEBELUHARJI V HUDI STISKI

Problem debelosti prebivalstva postaja v Avstraliji iz dneva v dan bolj pereč. Na tej celini porabijo vsak dan ogromno denarja za najrazličnejše tablete in preparate proti debelenju. Ravnatelj zavoda za telesno vzgojo na univerzi v Melbournu Willie je zato predlagal kaj učinkovito shujševalno sredstvo: davek na debelost.

Obilni Avstralci so zato v hudi stiski, kaže pa, da jim ne bo hudega. Največ zajetnih ljudi je na vodilnih položajih in, kot povsod po svetu, se bodo tudi v Avstraliji le s težavo odpovedali svojim denarcem, čeprav za ceno vitkosti in dobrega zdravja.

V MINUTI IN POL ODKRIT RAK

Švedska industrija medicinskih aparatov je izdelala posebno rentgensko napravo, s katero je mogoče odkriti rak na dojki v pičlih 90 sekundah in tudi v najzgodnejši fazi te nevarne bolezni. Švedski specialisti so prepričani, da bo novi rentgen mogoče uporabljati tudi za odkrivanje raka na drugačnem tkivu, zlasti na glasilkah in pljučih novorojenčkov. Izum švedske industrije so že preizkusili v »Akademski bolnišnici« v univerzitetnem mestu Uppsala. Zdravni-

ki so povedali, da je mogoče z novo napravo odkriti komaj 2 do 3 milimetre velik tumor. Po ameriških raziskavah mora biti tumor, da ga lahko opazi zdravnik ali pacient sam, velik usaj 2 in pol centimetra.

STATISTIKA ULSTRSKEGA NASILJA

London. — Akoravno se irsko upravnje spet seli na angleški otok, pa bolj vznemirja kronika nasilja v Severni Irski.

Po podatkih londonskega »Sunday Timesa« je statistika ulstrskega nasilja v prvih treh mesecih tega leta takšna: 264 eksplozij, 818 obstreljevanj, 21 umorov, 396 ropov s plenom.

Letošnje poletje naj bi prišlo do »naglega političnega razvoja na Severnem Irskem (ta faza se ponavlja že več let).

PADEC NAVZGOR

Pri dvigalih v stolpnih je nevarnost padca v klet manjša kakor možnost skoka na streho, pravi nadzornik tehničnih naprav na gradbenem uradu v Frankfurtu. Če je dvigalo premalo obremenjeno, se v primeru okvare na pogonskih strojih pomika navzgor in lahko s precejšnjo hitrostjo trešči v strop.

Nepoznane misli

Kroniko piše le tisti, ki mu je važna tudi sedanost.

Goethe

Ne verjemi nikomur, ki polaga roko na srce, da bi te prepričal.

Georg Lichtenberg

Ni težko biti dober. Težko je biti pravičen.

Viktor Hugo

Vse veličine tega sveta niso vredne toliko kot en sam dober prijatelj.

Voltaire

Vsi časi, ko pripadajo preteklosti, postanejo »dobri stari časi«.

Byron

Ni zvestejšega spremljevalca od naše sumljive preteklosti.

Ivan Raos

bilo nad petsto. Petsto kulturnih, telovadnih in drugih društev. Nad tristo zadrug. Skoraj dvesto posojilnic. Trinajst časnikov in revij. Gre za čas, ko je bilo dokončno odpravljenih vseh petsto šol z osemdeset tisoč učenci, kolikor smo jih imeli pod Italijo živeči Slovani pred rapalsko pogodbo. Odpravljenih devetsto profesorjev in učiteljev, kolikor sta jih imela Slovensko Primorje in hrvaška Istra. Da, tedaj, to je poletje 1927. leta, se je začela naša ilegala. In najprej so se sestali vsi predsedniki in tajniki razpuščenih društev na pobudo razpuščene zveze mladinskih društev. Kajti mladina ni mogla sprejeti ne ponižanja ne obsodbe na počasno umiranje, in kljub odporu narodovih tradicionalnih voditeljev je razpredala svoje sile, imela sestanke po kraških jamah, na Vremščici, na Šparkljevem hribu. Upostavljena je bila zveza z bojevitimi emigranti, ki so prihajali čez mejo na sestanke in prinašali letake. Začelo se je dosledno uničevanje raznarodovalnih centrov, pri tem je bilo treba, kakor sva ugotovila snoči, žal seči po sovražnikovih sredstvih. In zato je napačno, če kdo, ko je govor o tedanjem uporu, mislil samo na peklenski stroj, ki se je razpočil v uredništvu Popola di Trieste. Smrt Bidovca, Marušiča, Miloša in Valenčiča nam ne bi smela zamgliti resnice, da je bilo takrat tisoč in več mladih ljudi včlanjenih v ilegalnem gibanju. Prav tako ne bi smeli pozabiti, da je v tistih letih zgorel rekreatorij na Proseku, da so zublji uničili fašistične publikacije v šoli prav tako na Proseku. Da so potem zajeli plameni šolo na Katinari. Zatem otroški vrtec v Tolminu. In fašistični vrtec v Štorjah. Pa spet rekreatorij na Proseku. Šolo v Škrbini —“

Ozrl se je. Gospod s piščikom je sedel na klopco na drugi strani pomola, dekleti, ki sta prihajali, pa sta bili še daleč, vstric vlačilca. Danilo je položil desno nogo preko levega kolena in jo objel z dlanmi.

„Da, tisočero mladih ljudi, ki so bili povezani med sabo s strogimi pravili in se niso poznali med sabo oziroma samo tako, da je bil izvršni odbor povezan z načelniki

URBAN MAČEK:

Iz mojih spominov

Naš list je že nekajkrat prinašal spomine, ki jih je napisal ta ali oni naš zvesti bralec ob preišljanju svojih mladostnih in poznejših let, ko so živeli sicer dosti bolj skromno in preprosto, a so se počutili bolj zadovoljne, zdrave in srečne kot ob današnjem pretiranem hlepenju za materialnimi dobrinami, nenehni težnji po splošnem prehitevanju in po nadmoči.

Danes začenjamo s spomini zvestega rojaka Urbana Mačka, kmeta v Grabljah pri Pliberku. Seveda ne teče njegovo pero tako kot kakšnemu poklicnemu pisatelju ali izobražencu, kajti njegova roka je zaradi naporega dela okorna in nevajena pisanja. Vsekakor moramo zelo pohvaliti njegovo prizadevnost in vztrajnost, da je vkljub delu in le osnovni šolski izobrazbi še našel toliko časa, da je napisal svoje spomine in nam jih izročil.

**Tam je hišica,
hiš'ca iz lesa,
kjer je tekla
moja zibelka.**

ni kraj Belšak, sem se rad za to odločil. Imel sem s tem priložnost, to mojo rojstno hišico večkrat obiskati. Kdo bi pač ne šel rad tja, kjer mu je tekla njegova zibelka! Saj jih je mnogo, ki že v svojih mladih letih gredo po daljnem svetu, a ko se približa večer njihovega življenja, vsak rad pride v svoj domači kraj, da obiše svoje sorodnike in znance iz svojih mladih let.

Ker se to popisovanje še zdaj nadaljuje, a vendar ne tako pogosto kot prej, delam to že 35 let in še vedno rad grem med te gorske kmete in bajtarje. Saj so vsi tako gostoljubni! A prišel sem že v tista leta, ko človek rad spomine obuja in, ker moj spomin sega že sedemdeset let nazaj, moram reči, da se je v tem času gotovo več spremenilo kot pa prej v več sto letih.

„Pri Štibarju“ na Belšaku

Rad se še spominjam, kako je bilo pri Štibarju, kjer mi je tekla moja zibelka in kjer sta gospodarila moj dedej in babica. Ta kmetija leži na vrhu Belšaka in sem preživel tam gori moja najbolj brezskrbna leta do moje šolske dobe. Saj ko mora otrok začeti v šolo hoditi, se že začnejo skrbti, ki potem človeka spremljajo tja do groba. Ker je ta kmetija zelo velika in je obsegala njena površina vsega skupaj okoli 65 ha, je bilo

pač veliko dela na njej. Dedej in babica sta imela štiri otroke (tri hčerke in enega sina, ki so ga navadno imenovali Anej in je bil meni stric ali ujec). Poleg teh sta še bila pri hiši dva hlapca, ena dekla in en pastir, ki so mu rekli „iberžnik“. Pri hlapcih je bilo takrat vedno tako, da je bil eden za „večjega“ hlapca in drugi za „malega“.

Na teh obširnih ledinah, kjer se zdaj živina pase, je bilo vse polje, posejano z žitom. Orali so večinoma koj z voli in le včasih so si kje izposodili kakega konja, da so potem nekaj s konji zorali, ker enega so imeli doma; ta je bil pri setvi za povlačenje. Ko je bilo žito zrelo za žetev, so ga takrat samo s srpom poželi; če bi tedaj prišel kak moški s koso, da bi jim hotel pomagati, bi ga žanjice gotovo tako napodile, da bi pri tem gotovo še koso izgubil, ker žito je moralo biti čedno skupaj spravljeno.

Ker je bilo tedaj še dosti ljudi na kmetih in tudi po bajtah, je prišlo k nam okoli dvajset žanjic. Važno je bilo, da so žanjice snope močno zvezale, da se niso pri otepanju oziroma mlačvi razvezali. Potem je bilo veliko dela s snopjem, ker so vse žito zložili na ostrvi. Zloženemu žitu na ostrveh so rekli kope in, ko so bile te suhe, so jih začeli voziti na gumno, ki je bilo v sredini gospodarskega poslopja. Stranskim prostorom pri gumnu se je reklo parne; če se je tjakaj spravljalo, se je pa reklo, da se je parnalo. Prostor nad gumnom so imenovali peter in je bil najvišji prostor v poslopju, zato je k temu tudi primerno ime.

(Dalje prihodnjič)

Težak račun

Dva pastirja sta prignala ovce v stajo in sedla pred koč k večerji. Eden je imel pet malih hlebčkov ovčjega sira, drugi pa tri. Še nista dobro sedla, kar pride mimo popoten mož in zaprosi:

»Naj z vama jem! Bom vse pošteno plačal!«

Pastirja povabita popotnika in razdelita

večerjo. Da bi vsak enako dobil, razrežeta vsak hlebček sira na tri dele.

Ko se navečerjajo — vsak je pojedel osem koščkov sira — se popotnik lepo zahvali in jima za plačilo daruje osem zlatnikov.

Prvi pastir, ki je denar prevzel, ga hoče po svoji glavi pravično razdeliti:

»Jaz sem imel pet hlebčkov sira, ti pa tri. Zato si jaz pridržim pet zlatnikov, ti pa vzemi tvoje tri.«

Drugi nejevoljen odgovori: »Ne govori tako krivično! Popotnik nama je dal osem zlatnikov, za vsakega štiri.«

Ker se ne moreta zediniti, gresta k sodniku. Ta ju posluša in potem razsodi:

»Prosila sta me, naj pravično razsodim. To bom tudi naredil. Prvi naj vzame sedem zlatnikov, drugemu ostane le eden, ker samo tako je do črke in pičice pravično razdeljeno.«

Čeprav se zdi, da je to krivično, pa vendar pokaže račun, da je imel sodnik prav.

Prvi pastir je svojih pet hlebčkov sira

VANIN:

V maju

**V zlatih žarkih razlito z neba
sončece mlado se smeje:
zdravja, veselja polno mero mi da,
ko dobrovoljno me greje.**

**Ptičice drobne v majniškem drevju
pesmi žgolijo ljubo,
ko jih poslušam, pevke v vejevju,
duša se dviga v nebo.**

**Pisane cvetke po tratah in v logu
opojno dehtijo vsevprek;
v šopek jih vežem, pa Mariji in Bogu
nosim h kapelici v breg.**

razdelil na petnajst koščkov; od teh jih je osem sam snedel, sedem pa popotnik. Drugi pastir je svoje tri hlebčke razdelil na devet koščkov. Osem jih je sam pojedel, devetega je dobil popotnik, ki je tako tudi osem koščkov povečerjal. Za vsak košček je dal zlatnik: sedem za prvega, enega za drugega pastirja.

In še uči nas ta zgodba: najprej, da se nam včasih kakšna sodnikova razsodba zdi krivična, ker sami ne vemo, kaj je prav. In v drugo: ni pametno začeti prepira in procesa, čeprav človek misli, da je v pravici; kaj lahko se mu primeri, da mu ravno nasprotno dokažejo.

Za dobro voljo

Pujsek vpraša starejšega prašiča:

„Ata, zakaj si pa tako slabe volje, kadar zagledaš kokoš?“

„Veš, zmeraj se spomnim na gnjat z jajci.“

„O, pri moji hiši sem pa jaz gospodar! Ko bi videl včeraj po večerji mojo ženo, kako je tekla po vročo vodo, ki sem jo zahteval!“

„Zakaj si jo pa tako nujno potreboval?“

„Kaj misliš, da bom v mrzli pomival posodo?“

Ta kitica znane pesmi mi je prišla večkrat v spomin, ko me je pot vodila od doma gor na vrh Belšaka, kjer je stala moja rojstna hišica.

Ko je bila leta 1938 Avstrija priključena Nemčiji, se je začelo popisovanje vseh kmetijskih pridelkov in tudi živino so popisali. Tudi meni je občina poverila nalogo, da naj prevzamem nekaj krajev za to delo in, ker je bil med temi kraji tudi moj rojst-

Kdo ve...?

Čudovita pokrajina me vabi, vabijo med milo dišeče šmarnice na jasi. Ko jih vneto nabiram, opazim, da mi nekdo pomaga. „Oh, tudi ti, Nace, nabiraš šmarnice? Za katero deklo pa?“ ga podražim.

„Samo zate,“ se nasmehne in mi ponuja dišeče cvetje.

„Hvala, nisem vedela, da si tako dober,“ dahnem, on pa mi vpleta cvetje v dolge lase.

Vsa vesela sva potem odšla po cvetoči travi proti domu. Ob vrtni gredi se Nace ustavi, stisne mi roko in plaho vpraša:

„Se bo najina ljubezen nadaljevala? Ali bo tudi ljubezen tako vroča kot poletno sonce? Kaj pa, če bo odmrta kot listje breze jeseni in bo hladna, kot sta sneg in mrz pozimi?“

„Ne, najina ljubezen se mora nadaljevati in nikoli končati!“ mu odgovorim in ga objamem.

Pomlad je prinesla cvetje in zelenje, meni pa ljubezen. Morda jo bosta jesen in hladna zima res odnesla s seboj? Kdo ve? Toda ko pride pomlad, se mora z njo vrniti tudi ljubezen. K. S.

srenj, ti pa samo z načelniki celic, ki pa so spet poznali samo načelnike trojk. In vsa ta drobna mreža je pokrivala tržaško, goriško in istrsko pokrajino, po inicialkah Istre je poglavitnih mest s slovenskim in hrvatskim življenjem pa je organizacija dobila tudi svoj naziv. Imenovala se je T. I. G. R., in v njenem imenu je bilo nakazano, da bodo njeni člani neizprosni do tlačiteljev. To je bil njihov prvi smoter. Drugi je bil vrnitev poguma in samozavesti ponižanim ljudem. Nazadnje pa je bil še pomemben cilj njihovih dejanj, da prebudijo evropsko javnost. In z bombo ob svetilniku pod Trstenikom in z bombo v uredništvu Popola so to tudi dosegli. Res, da je četvorica padla od svinca črne soldateske, a ti mladi ljudje so bili pripravljeni na možnost krivične smrti in padli so kot ponosni bojevniki. Če pa se ne bi na meji spopadla s črnosrajčniki dva tovariša, ki sta mejo prekoračila med procesom, bi verjetno drugače potekala izvršitev smrtne obsodbe, čeprav so bile v pristanišču vojne ladje in je bil Trst podoben vojaški postojanki tik ob fronti. Tako pa je en tovariš padel, drugi pa se je težko ranjen vrnil spet čez mejo, potem ko je spravil s sveta miličnika obmejne straže.“

Spet se je obrnil. Dekleti sta se ustavili na polovici poti, a zdolž brega je prihajala gruča turistov. Danilo je spustil nogo iz objema in se obrnil k nji.

„Seveda, po tistem procesu 1930. leta, po zdesetkanju, ki nam je vzelo najbolj junaške ljudi, imajo spet poglavitno besedo naši dobri narodni očetje. Na eni strani katoliški očanci, na drugi njihovi liberalni nasprotniki. Ti imajo svojo postojanko v Trstu, ki ni bil nikdar preveč veren, z razločkom od Gorice, kjer so duhovni starešine močnejši. Oboji pa so seve blage duše, ki se niti v sanjah ne drznejše pomisliti, da bi zasnovali kakšno hujšo zaroto. Da, seveda je med mladimi še zmeraj zadosti krepkih značajev, posebno na Tržaškem, ki se ne marajo sprijazniti z naukom o ponižnosti, a ti nimajo lahkega posla, ker je policijski

aparatus močen, slovenska duša pa neverjetno prikladna za vohunsko službo. A ilegala še živi, prehodi čez mejo in povezanost s tovariši v matični državi niso prenehali.“

Gruča se je bližala in Danilo je vstal.

„Pridi,“ je rekel.

In sta se počasi začela vračati.

Sonce je bilo zdaj prosojno, in videti je bilo, kakor da je vročina, ki se je bela razširjala v vse smeri, medtem postala zelo težka in dušeča.

Da, zdelo se ji je, da je v tem kratkem postanku na koncu pomola odrasla; in ji je bilo, kakor da je naenkrat prebogata in da ne bo znala presnovati v sebi novo bogastvo, obenem mu je bila hvaležna, da je bil prav tukaj na pomolu tako odkrit z njo in da je tako brez obtavljanja dopolnil razdaljo, ki jo je ločevala od njega.

„O tem bova še govorila,“ je rekel in jo prijel za laket.

Ona pa si je zdaj želela sence in ulic, hkrati je čutila, da se vrača iz svobodnega naročja morja in samo njemu znanih zarot v ujetost človeškega bivališča; pri teh mešanih občutkih se je še zavedela, da je majhna po postavi in da je zejna, istočasno pa si je želela, da bi ga vprašala, ali je tudi on že šel naskrivaj čez mejo, in če je že bil ilegalno v Ljubljani in kakšna je slovenska prestolnica. A premagovala se je, od novega zaupanja, ki so ji ga prinesle njegove besede, pa čuti, da je vsa pripravljena na gibanje in razmah.

Sonce se je neusmiljeno razdajalo, tam pa, kjer je bila napetost največja, so se žarki od časa do časa vžigali in rodili galebji krik.

In ob morju sta bila pred njegovim odhodom potem še enkrat. Bil je to sončen popoldan v raztreskanem skalovju pod devinskim borovim gozdom; stopala sta po malo vidni stezi navzdol, kakor da se spuščata v kamnolom, kjer drobi kamenje sonce s svojo toplotno silo. In napad

pekočega ozračja je še stopnjevala bleščava presijanega apnenca in ostrina njegovih konic, ki so zbadale iz amfiteatra razpok, zarez in šilaste okamenene pene. Tako bližina morja ni bila ponujanje hladilne tekočine, ampak je lesket nepremične vodoravne ploške samo poudarjal neizprosno belino negibnih ostnatih čeri.

Onadva pa, kakor da sta tukaj zato, da izzivata kraško divjino, in nji se zdi, da jo bo ta dokončno prežgala, jo presnovala in jo usposobila za novo dihanje; zdaj sploh ne misli na njegov odhod, ker si je sam izbral ta kos obale zato, da ga bo s posebno močjo vtisnil v spomin. „Kadarkoli bom hotel,“ je rekel, „bom čutil na koži ostrino tega sonca in tega skalnatega ivja.“

V tesnem zalivu na dnu apnenčastega lija ni bilo nikogar, samo raztopljena sončna svetloba se je komaj vidno premikala ob ozki polici, ki se je za spoznanje vzdigovala iz vode.

Tako sta položila obleko v kamnito zibko sredi izdobljene čeri in se predala morju; vse naokoli je bil zaslon belih sten in nji se je zdelo škoda zapustiti ujeti prostor, da bi odplavala za Danilom ven iz visoke in tesne dvorane, zato se je s počasnimi gibi rok premikala na mestu, narahlo krožila okoli svoje osi, da bi si vtisnila v zavest podobo čeri in da bi z njo prišla vanjo trdnost svetlega apnenca.

„Tukaj je drugače kakor v Gradežu,“ je vzkliknil Danilo onkraj kamnitnega vhoda. „Nič peska in nobene hoje po plitvinil!“

Da, a še zmeraj je ostajala na mestu, kakor da ji zdaj ni všeč, da je Danilo pridal svojo misel k njenim vtisom, in bi rada imela zase samo še trenutek tišine; in čutila je, da ta želja ne izvira iz sebičnosti, ampak iz potrebe, da bi se ji razodela skrivnost neposrednega dotika čeri in vode, poroke prepadne kopnine in globokega morja.

(Dalje prihodnjič)

Celovec

NEDELJA, 2. 6.: 7.05 Duhovni nagovor — Duhovne pesmi. — **PONEDELJEK, 3. 6.:** 7.05 Po vaši želji. — **TOREK, 4. 6.:** 9.30 Land an der Drau — dežela ob Dravi. — 13.45 Informacije — Šport — Otroci, poslušajte! — **SREDA, 5. 6.:** 13.45 Informacije — Po lovskih stezah. — **ČETRTEK, 6. 6.:** 13.45 Informacije — Iz kulturnega življenja koroških Slovencev (Akademija državne gimnazije za Slovence v Celovcu). — **PETEK, 7. 6.:** 13.45 Informacije — Gremo v Vogrče (4.). — **SOBOTA, 8. 6.:** 9.05 Rubrika za jugoslovanske delavce — Od pesmi do pesmi — od srca do srca.

Avstrija

1. PROGRAM

NEDELJA, 2. junija: 16.00 Za otroke od 6. leta dalje: Andrej in radovednost — 16.25 Raca vzbujajoča strah — 16.30 Za otroke od 7. leta naprej: Pustolovščina v Mavrični deželi — 16.55 Zmerom se je treba jeziti s Snoopom — 17.40 Za družino: Jadrati bi morali znati — 17.55 Bobby in Potepušček, lahko noč za najmlajše — 18.00 V nedeljo ob šestih — 18.30 Uspešen dan — 19.30 Čas v sliki — 19.45 Šport — 20.10 Kristjan v času — 20.15 Dežela smehljaja, romantična opereta Franza Lehara — 21.55 Čas v sliki — nočna izdaja in šport — 22.25 Zadnji vlak, kriminalni film o mladi bančni uradnici, ki jo je napadel zločinec.

PONEDELJEK, 3. junija: 16.00 Za otroke: Neumni Janko — 16.30 Peter, risarski film — 16.35 Bikoborci iz Vasjukovske — 17.05 Za mladino od 14. leta dalje — 17.55 Bobby in Potepušček, lahko noč za najmlajše — 18.00 Poj z nami: prenos iz studia zgornjeavstrijskega radia — 18.45 Mozartove punčke, salzburško malo svetovno gledališče — 19.30 Čas v sliki — 19.45 Šport — 20.15 Klasična šaloigra: Nekaj veselega si je izmislil, burka Johanna Nestroja — 21.45 Čas v sliki — nočna izdaja — 21.50 Roberta Flack na koncertu z Donnyjem Hathawajo.

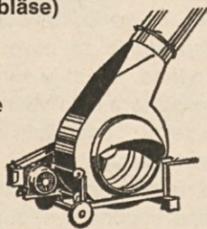
TOREK, 4. junija: 18.00 Walter in Connie: Tečaj angleškega jezika — 18.25 Bobby in Potepušček, lahko noč za najmlajše — 18.30 Arnie — 19.00 Avstrija v sliki z Južno Tirolsko — 19.20 ORF danes — 19.30 Čas v sliki in kultura — 20.06 Šport — 20.15 Svet knjige — 21.00 Velike bitke: Bitka v Normandiji — 22.10 Čas v sliki — nočna izdaja.

SREDA, 5. junija: 10.00 Televizija v šoli: Zračni pritisk — pritisk zraka, od 11. šolske stopnje — 10.30 Pristanišče, od 6. šolske stopnje — 11.00 Program za delavce: Kdo je bila dama? — 16.30 Za otroke od 6. leta naprej: Nemi boben — 17.05 Gradbišče: Otroci za otroke — 17.35 Za otroke od 7. leta dalje: Lassie — 18.00 Tečaj francoskega jezika — 18.25 Bobby in Potepušček, lahko noč za najmlajše — 18.30 Kuhinja v televiziji — 18.25 Oddaja ÖVP — 19.00 Avstrija v sliki — 19.20 ORF danes — 19.30 Čas

Pihalnike (Heugebläse)
od S 3.300.—

in druge
poljedelske stroje

vam dostavljamo
na dom

Jožef Pernè

KLANČE 39

9132 Galicija — Gallizien

v sliki in kultura — 20.06 Šport — 20.15 Srečanje človeka in živali — 21.05 Prerezi — 22.05 Čas v sliki — nočna izdaja.

ČETRTEK, 6. junija: 10.00 Televizija v šoli: Kaj lahko postanem? Z maturo v poklic — 10.30 Obiščemo razstavo: Egon Schiele, od 11. šolske stopnje — 11.00 Francoščina, od 3. leta življenja — 11.30 Rešitev iz vode, od 7. šolske stopnje — 12.00 Prirodne oblike — umetne oblike; svet kot vzorec, od 9. šolske stopnje — 18.00 Tečaj italijanskega jezika — 18.25 Tutu, lahko noč za najmlajše — 18.30 Športni mozaik — 19.00 Avstrija v sliki — 19.20 ORF danes — 19.30 Čas v sliki in kultura — 20.06 Šport — 20.15 „Dober dan žalost“; film o osemnajstletni hčerki bogatega vdovca, ki z grdo spletko prepreči poroko svojega očeta. Po romanu pisateljice Françoise Sagano — 21.45 Literatura v sliki; Človek, ki ni nikoli pisal o Kafki — 22.45 Čas v sliki — nočna izdaja.

PETEK, 7. junija: 10.00 Televizija v šoli: Spominska knjiga Davida Steudlina, od 8. šolske stopnje — 10.25 Weibkunig, od 8. šolske stopnje — 11.00 Program za delavce: Bonjour Tristesse (Dober dan žalost) — 12.30 Klub seniorjev — 18.00 Zeleni svet: Stevila, dejstva, perspektive — 18.25 Tutu, lahko noč za najmlajše — 18.30 Zaljubljen v čarovnico — 18.55 Oddaja zbornice za delavce in nameščence — 19.00 Avstrija v sliki — 19.20 ORF danes — 19.30 Čas v sliki in kultura — 20.06 Šport — 20.15 Uradi spisi XY — nerešeni — 21.20 Odkrito povedano — 22.20 Čas v sliki — nočna izdaja — 22.25 Tako se ljubijo v Parizu — 23.55 Uradni spisi XY — poročila in reakcije.

SOBOTA, 8. junija: 16.45 Za otroke od 5. leta dalje: Pošiljka z mišjo — 17.10 Za otroke od 11. leta dalje: Toby — 17.55 Za družino: Družina Patridge — 18.20 Gospodarstvo ob blizu — 18.25 Tutu, lahko noč za najmlajše — 18.30 Kultura — posebno — 18.55 Dober večer v soboto... reče Heinz Conrads — 19.20 ORF danes — 19.30 Čas v sliki — 20.06 Šport — 20.15 WIG — GALA 1974 — 21.50 Šport — 22.35 Čas v sliki — nočna izdaja — 22.40 Dekleta iz podzemlja, kriminalni film.

2. PROGRAM

NEDELJA, 2. junija: 17.50 Ukazuj svojim potem; Zgodba škotske priseljenke družine v Severni Ameriki. — 19.30 Čas v sliki — 19.45 Zebra — 20.15 Staviti vse na eno karto, komedija Franke D. Gilroya — 21.55 Vprašanja kristjana — 22.00 Čas v sliki.

PONEDELJEK, 3. junija: 18.00 Vaški učitelj in njegov avtomobil — 19.30 Čas v sliki — 19.45 Brazilska samba, pesmi brez karnevala — 20.15 Poznate melodijo? — 21.00 Franz Kafka — 21.45 Čas v sliki.

TOREK, 4. junija: 18.30 Iz šolske televizije: Francoščina — 19.00 Živali in njihov svet — 19.30 Čas v sliki in kultura — 20.00 ORF danes — 20.06 Znanstvena poročila — 20.09 Okolica — 20.15 Hit-Journal; 1927 do 1929 — 21.00 Grenki med, film o osamljeni mladenki iz predmestja Manchesterja — 22.35 Avstrija v sliki z Južno Tirolsko — 22.55 Čas v sliki in kultura.

SREDA, 5. junija: 18.30 Iz šolske televizije: Kameno olje, surovina našega časa — 19.00 MI — ROBERT iz vrste: svet naših otrok — 19.30 Čas v sliki in kultura — 20.00 ORF danes — 20.06 Znanstvena poročila — 20.09 Okolica — 20.15 Zgodovina svetovnega nogometnega prvenstva: 3. del — 21.00 Čudna življenjska zgodba barona Friedricha von Trencka; 6. in zadnje nadaljevanje — 22.20 Avstrija v sliki — 22.40 Čas v sliki in kultura.

ČETRTEK, 6. junija: 18.30 Iz šolske televizije: Deset zapovedi (10): Ti ne smeš želeti — 19.00 Stik — 19.30 Čas v sliki in kultura — 20.00 ORF danes — 20.06 Znanstvena poročila — 20.09 Okolica — 20.15 Zgodovina svetovnega nogometnega prvenstva: 4. del — 21.00 Enaindvajset; kviz za vse, ki mnogo znajo — 21.45 Avstrija v sliki — 22.05 Čas v sliki in kultura — 22.35 Športni mozaik.

PETEK, 7. junija: 18.30 Pionirji modernega slikarstva — 19.15 Učne tehnike za odrasle — 19.30 Čas v sliki in kultura — 20.00 Spotoma ob konec tedna — 20.06 Znanstvena poročila — 20.09 Okolica — 20.15 Don Kihote, originalni film — 21.50 Avstrija v sliki — 22.10 Čas v sliki in kultura.

SOBOTA, 8. junija: 16.15 Onedinova linija — 17.05 Na svidenje: Gorski kristal — 18.30 Mini-Max — 18.55 Glasbena poročila, nato igraj z nami harmoniko — 19.30 Čas v sliki — 20.00 Mednarodna nogometna tekma med Avstrijo in Italijo — 21.10 Nekdo mora biti neumen, šaloigra — 22.40 Čas v sliki.

Für Anspruchsvolle

Geschmackvolle Herrenpyjamas, bequeme Nachthemden und Bengerwäsche bei SATTLER am Heuplatz, Klagenfurt.

Ljubljana

NEDELJA, 2. 6.: 9.20 W. S. Reymont: Kmetje — 10.15 Ljudje in zemlja — 11.15 Mozaik — 11.20 Otroška matineja — 12.20 Poročila — Nedeljsko popoldne — 18.10 Propagandna oddaja — 18.20 Poročila — 18.25 Nedelja v avgustu — 19.45 Barvna risanka — 19.50 Cikcak — 20.00 TV dnevnik — 20.25 Tedenski zunanje-politični komentar — 20.30 3-2-1 — 20.40 Nušič v filmu — 21.30 Od Homolja do Donave — 21.58 Propagandna oddaja — 22.00 Športni pregled — 22.35 TV dnevnik.

PONEDELJEK, 3. 6.: 16.45 Madžarski TVD — 17.50 Koko, Moko in vrabček Skoko — 18.05 Risanka — 18.15 Obzornik — 18.30 Na Daljnem severu — 18.55 Mozaik — 19.00 Mladi za mlade — 19.30 Kaj hočemo — 19.45 Barvna risanka — 19.50 Cikcak — 20.00 TV dnevnik — 20.25 3-2-1 — 20.30 Sodobna oprema — 20.40 Vranešič-Drozg: Celjski sodni proces — 21.50 Kulturne diagonale — 22.20 TV dnevnik.

TOREK, 4. 6.: 17.15 Madžarski TVD — 17.50 Peli so jih mati maja — 18.00 Risanke — 18.10 Obzornik — 18.25 Moški zbor iz Celja — 18.55 Mozaik — 19.00 Marksizem v teoriji in praksi — 19.20 Mozaik kratkega filma — 19.45 Barvna risanka — 19.50 Cikcak — 20.00 TV dnevnik — 20.25 3-2-1 — 20.35 Pogovor o... — 21.25 W. S. Reymont: Kmetje — 22.15 TV dnevnik.

„Avstrijski nacionalni cirkus“ gostuje v Celovcu

Spet je tako daleč: V Celovcu bo od jutri, v petek, 31. maja, do 4. junija, na sejemske razstavišču, gostoval znani „Avstrijski nacionalni cirkus“.

Predstave so: v petek, 31. maja in v soboto, 1. junija, ob 15. in 20. uri;

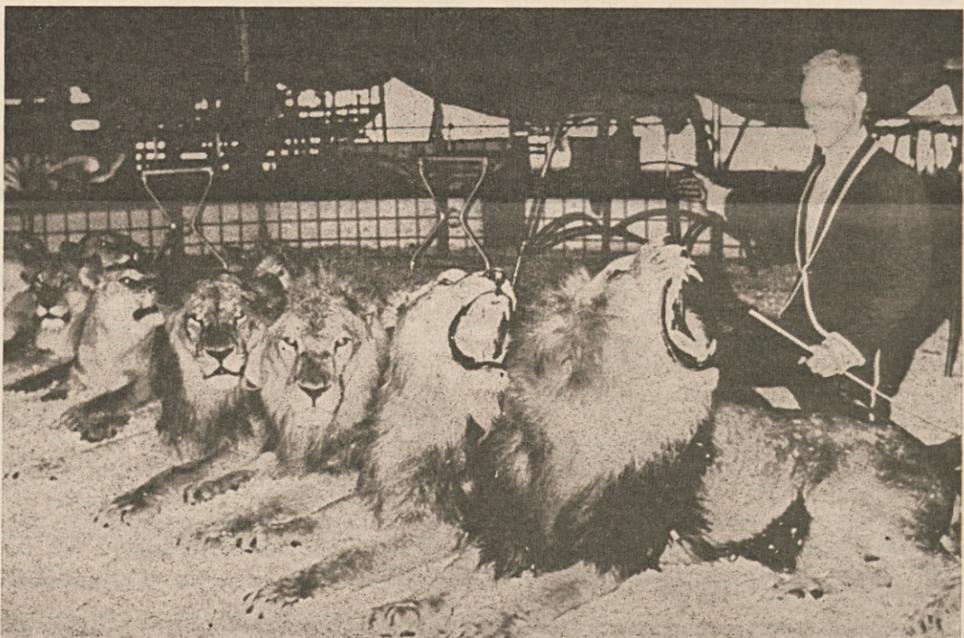
SREDA, 5. 6.: 16.45 Madžarski TVD — 17.35 Beli kamen — 18.05 Obzornik — 18.20 Od zore do mraka — 18.50 Propagandna oddaja — 19.00 Glasbena oddaja — 19.20 Ne prezrite — 19.45 Barvna risanka — 19.50 Cikcak — 20.00 TV dnevnik — 20.25 Propagandna reportaža — 20.30 3-2-1 — 20.40 Lilith — 22.35 TV dnevnik.

ČETRTEK, 6. 6.: 16.45 Madžarski TVD — 17.05 Junak mojega otroštva — 17.50 Obzornik — 18.05 Otroci in mi — 19.10 Mozaik — 19.15 Po sledih napredka — 19.45 Barvna risanka — 19.50 Cikcak — 20.00 TV dnevnik — 20.25 Kam in kako na odih — 20.40 H. Kravac: Valter brani Sarajevo — 21.25 Četrtekovi razgledi — 21.55 TV dnevnik — 22.10 Slovenska popevka 74.

PETEK, 7. 6.: 16.45 Madžarski TVD — 17.35 Veseli tobogan — 18.10 Obzornik — 18.25 Etnomuzikologija — 18.45 Mozaik — 18.50 Atletika — 19.15 Pet minut za boljši jezik — 19.25 TV kažipot — 19.45 Barvna risanka — 19.50 Cikcak — 20.00 TV dnevnik — 20.25 Tedenski gospodarski komentar — 20.30 Propagandna reportaža — 20.35 3-2-1 — 20.45 Zakonsko življenje — 22.40 TV dnevnik — 22.55 Slovenska popevka 74.

SOBOTA, 8. 6.: 16.45 Državno rokometno prvenstvo — 18.00 Obzornik — 18.15 Kje izvira Nil? — 19.15 Humoristična oddaja — 19.45 Barvna risanka — 19.50 Cikcak — 20.00 TV dnevnik — 20.20 Tedenski notranje-politični komentar — 20.25 3-2-1 — 20.30 Slovenska popevka — 21.40 Barvna propagandna oddaja — 21.45 Cannon — 22.35 TV dnevnik.

dva medveda cirkusa Chipperfielda, ki pomenijo za cirkuško predstavo razred zase. Hkrati pa je treba pohvaliti točko s tigri v rokah dreserja Tarasa Bulbe. Dresuro konj vodita Irmgard in Helmut Rudat, od romunskega državnega cirkusa je omeniti revijo

Krotilec v svojem življenjsko nevarnem položaju s skupino dresiranih levov.

na binkoštno nedeljo in binkoštni ponedeljek, ob 14.30 in 17.30;

v torek, 4. junija, pa zopet ob 15. in 20. uri. Velika živalska razstava in razstava narodov je odprta dnevno od 9. do 9. ure.

Program cirkusa je tako pester, da bo zadovoljil vse ljubitelje maneže, vse, ki se navdušujejo za cirkuško življenje. Tu so mešane skupine zveri: šest levov, štirje tigri in

rvajih medvedov, parado šimpanzov in srčkano skupino malih živali. Živalski program dopolnjujejo štirje afriški sloni, žirafe Baluku in govoreča papiga Lora.

Ljubkost in okretnost čara lepota Ottilija na navpični vrvi, dva Dobosa se producirata s točko, da ti zastaja dih. K temu pridejo še letenci ljudje, parterna akrobacija in tempo žongler Vinicio Chiesa. Kaj bi bil cirkus brez klovnov? Trije klovni Eötvös iz Madžarske s svojimi nastopi izvajajo pri občinstvu salve smeha in viharne aplavze.

B. L.

Iščemo pleskarske in ličarske pomočnike ter pleskarske in ličarske vajence. Pri nas bodo imeli dobro plačane stalne službe, v katerih vlada izredno dobro delovno ozračje.

Firma **SCARSINI**

pleskarski in ličarski mojster

9020 CELOVEC - KLAGENFURT
Koningsberggasse, Tel. 32 4 54

PRIJAVIMO SE ZA TENIS!

V soboto preteklega tedna smo ustanovili v hotelu Korotan v Sekiri ob Vrbskem jezeru teniško sekcijo Slovenskega atletskega kluba. Za vodjo te sekcije, ki ji je pristopilo že nad 40 članov, je bil izvoljen prof. dr. Janko Zerzer. Vse, ki se zanimajo za tenis, naprošamo, da se obrnejo na dr. Zerzerja ali pa na tajnika društva Ivana Lukana (tel. 0 42 22 - 71 7 71).

RUTAR-CENTER

- ugodno dobavi
- in hitro na dom dostavi

RUTAR CENTER, A-9141 Dobrla vas — Eberndorf, telefon 0 42 36 - 381

Naš tednik izhaja vsak četrtek. Naroča se na naslovu: „Naš tednik“, Celovec, Viktringer Ring 26, 9020 Klagenfurt. — Telefon uprave 82-6-69. — Telefon uredništva in oglašnega oddelka 84-3-58. Naročnina znaša: mesečno 10.— šil., letno 100.— šil. Za Italijo 3400.— lir, za Nemčijo 24.— DM, za Francijo 30.— ffr., za Belgijo 300.— bfr., za Švico 25.— šfr., za Anglijo 3.— f. sterl., za Jugoslavijo 100.— N. din, za USA in ostale države 7.— dolarjev na leto. — Lastnik in izdajatelj: Narodni svet koroških Slovencev. — Odgovorni urednik: Nužej Tolmajer, Verovce št. 2, 9065 Zrelec. — Tiska Tiskarna Družbe sv. Mohorja v Celovcu, Viktringer Ring 26.